

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

21. MÜCADELE YILINDA

LENİNİST SAFLARA

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

DEVİRİMCİ SINIF SAVAŞI

Proletaryanın sınıf savaşının devrimci biçim alması, burjuvaziyle savaşında, emekçi sınıfın üstün bir konuma gelmesi demektir. Proletarya yalnızca devrimci sınıf savaşıyla egemen sınıfla olan güç ilişkilerini kendi lehine çevirebilir. Yanlıca devrimci savaşla savaşın koşullarını değiştirebilir.

Sınıf savaşı bu topraklarda yıllardır devrimci biçimde sürüyor. Devrimci hareketin kendisi, devrimci savaş temelinde gelişti. Sürekli şiddetli kapitalist terör altında olan, dünyanın politik bakımdan en ağır baskı koşullarında mücadele etmek zorunda kalan devrimci hareketin, en aşağılık bir şekilde uygulanan faşist devlet terörüne karşın varlığını koruması, verdiği devrimci savaş nedeniyledir. Devrimci hareket gücünü devrimci sınıf savaşından alıyor. Bu niteliğiyle devrimci hareket, dünyanın en ileri hareketleri içinde yer alır.

Mücadelenin, devrimci mücadele olarak gelişmesi, kitlelerin dönüşümünü sağlamış, onları devrimciye dönüştürmüştür. Devrimci kitleler, tarihin itici gücüdür. Devrimci mücadelenin sürekliliğinin sağlanması, toplumun devrimci dinamiklerinin harekete geçmesiyle güvence altına alınmıştır. Emekçi kitleler, faşizmin en ağır terör koşullarında, her zaman sokağa çıkmamış, açık devrimci gösterilere katılmamıştır, fakat yine de, devrimci hareketi çeşitli biçimlerde destekleyen ve hareketin içinde yer alan, halk kitleleri olmuştur. Devrimci komünist hareketin, onca ağır kayıplara rağmen, varlığını sürdürmesi ve mücadeleye devam etmesinin temelinde emekçi kitlelere dayanmak yatıyor. Kendi deneyimlerimiz gösteriyor ki, kitlelerin mücadelesinin devrimci mücadele biçimini almış olması, tarihsel bir gelişmedir ve daha sonraki tüm süreci güçlü olarak etkilemiştir.

Hareketin 70'lere doğru ve 70'lerin başında devrimci mücadele yöntemlerine başvurması, gelişmenin ve sınıf mücade-

lesinin yönünü etkilemiş ve hareketin ileri aşamalara varmasını getirmiştir. Daha sonraki yıllarda da emekçilerin mücadelesi devrimci yöntemleri kullanma temelinde ilerledi. Devrimci yöntemlerin süreci hızlandırıcı rolü, gitgide daha iyi anlaşılınca, sınıf mücadelesinin vazgeçilmez bir aracı haline geldi. Önceleri bir grup devrimci öncü tarafından başvurulan devrimci yöntemler, sınıf çatışmalarının seyri içinde geniş kitlelerin kullandığı yöntemler durumuna geldi. Bugün devrimci hareket çok ileri noktalara varmıştır. Eğer devrimci bir mücadele verilmeseydi, devrimci bir çizgi izlenmeseydi, bugünkü düzeye gelinemezdi.

Tarihin gelişimi, kitlelerin hareketinin dışında ele alınamaz. Tarihsel gelişme kitlelerin pratiğini içerir. Devrimci mücadelenin etkisiyle harekete geçen ezilen ve sömürülen kitleler, edilgen değil, etkin bir rol oynadılar. Bu topraklarda, sınıf savaşımının iç savaş biçimini alması, halk kitlelerinin tarih yapma etkinliğinin nasıl uzun bir dönemi kapsadığını kendi içinde yeterince açıklıyor. Çok sert ve şiddetli geçen sınıf savaşımı, işçi sınıfının sayısız eylemini kapsar. Eylemlerin bazıları gelişmede büyük rol oynamıştır. Bütünlüklü olarak söylersek, halk kitlelerinin etkin ve süreklilik gösteren eylemleri, yeni gelişmeleri ateşlemiş ve tarihi hızlandırmıştır.

Devrim, yalnızca bir avuç kararlı insanla yapılmaz. Devrim büyük halk kitleleriyle yapılır, devrimci kitlelerle yapılır. Bizde de öncülerin hareketi, daha sonra proletaryanın sınıf mücadelesi temelinde, kitlelerin mücadelesine dayanmıştır. Bu aşamada geniş işçi ve emekçi kitleler devrimci harekete çekildi. Hareketin kendisi de, işçi ve halk kitlelerine dayandığı için ileri gidebilmiştir. Ancak işçi sınıfına dayanan bir hareket daha ileri gidebilir.

Gelişmelerin devrime doğru olduğunu yıllardan beri söylüyoruz. Tekelci ka-

Tarihin gelişimi, kitlelerin hareketinin dışında ele alınamaz. Tarihsel gelişme kitlelerin pratiğini içerir. Devrimci mücadelenin etkisiyle harekete geçen ezilen ve sömürülen kitleler, edilgen değil, etkin bir rol oynadılar. Bu topraklarda, sınıf savaşımının iç savaş biçimini alması, halk kitlelerinin tarih yapma etkinliğinin nasıl uzun bir dönemi kapsadığını kendi içinde yeterince açıklıyor. Çok sert ve şiddetli geçen sınıf savaşımı, işçi sınıfının sayısız eylemini kapsar. Eylemlerin bazıları gelişmede büyük rol oynamıştır. Bütünlüklü olarak söylersek, halk kitlelerinin etkin ve süreklilik gösteren eylemleri, yeni gelişmeleri ateşlemiş ve tarihi hızlandırmıştır.

pitalizmin gelişiminin kapitalist üretimin yalnızca emekle sermaye arasındaki uzlaşmaz karşıtlığı üretmediği; aynı zamanda çelişkilerin çözümünün maddi ve entelektüel koşullarını da ürettiğini ifade ediyoruz. Bu maddi temel üzerinde meydana gelen uzlaşmaz sınıf çelişkilerinin keskinleşmesi, ekonomik ve politik krizin derinleşmesi, devrimci eylemler, sosyal olaylar, politik çatışmalar, kısacası tüm tarihsel gelişme bir devrimi sadece gerekli yapmıyor, aynı zamanda zorunlu yapıyor.

Bu topraklarda bugün yaşanan büyük toplumsal alt üst oluşlar, sorunların çözümünün kendisini dayatmasından, bir devrim zorunluluğundan kaynaklanıyor. Türkiye ve Kürdistan şu an dünyanın en derin sistem krizinin yaşandığı ülkelerin başında geliyor. Bu nedenle, dünyanın en yoğun olaylı, sert çatışmalı, toplumsal ve politik gelişmelerin çok kısa sürede değiştiği ve oluştuğu bir yer haline geldi. Özcesi bu topraklar her bakımdan devrime gebe.

Böylesi bir devrim toprağında, devrimci taktikler, devrimci politika, devrimci pratik sınıf mücadelesinin gereklerine yanıt verebilir. Devrimci bir mücadele çizgisi izlenmeden, devrimci sınıf savaşı olmadan, sınıf mücadelesinin gelişimine ayak uydurulamaz. Devrimci taktiğin görevi iktidarın ele geçirilmesi devrim hedefini (stratejisini) gerçekleştirecek şekilde ona bağlanmaktır, ona hizmet etmektir. Devrime bağlanmayan bir politika emekçi hareketini çamura saplamaktan başka bir sonuç getirmez.

Yalnızca proletaryanın gerçek devrimci partisi, somut durumun gereklerine uygun emekçileri devrime götürecektir devrimci taktikleri ortaya koyabilir. Öte yandan “devrim”den, “devrimci durum”dan hatta “devrimci iç savaş”tan söz eden küçük burjuva sosyalist çevreler olmuştur ve bu devrimci ifadeleri kullanmaya devam ediyorlar. Öncelikle bilmek gerekir ki, bu oportünist çevrelerde ifade edilen bu kavramlar, onları devrimci yapmıyor. Çünkü devrimci kavramları eklektik olarak koyuyorlar. Devrimcilik onlarda bir anlayış değil, sadece bir etkilenmedir. Bu çevrelerin günlük çabalarına bakıldığında görülecektir ki, sermaye egemenliğini yıkacak bir devrimi güncel olarak örgütlemek yerine, sistemi onaracak işlerle uğraşıyorlar. Devrimci kitle hareketinin en yaygın ve yük-

selişin en ileriye vardığı durumlarda bile kitlelerin karşısına en geri çizgiyle, sendikalizmle çıkıyorlar.

Proletaryayla burjuvazi arasındaki sınıf savaşı şiddetlenip keskinleştikçe, sınıf çatışmaları kendini aynı şekilde tüm şiddetiyle ideolojik alanda da gösterir. Sınıf çatışmasının nasıl şiddetlendiğini, burjuvazinin artan ideolojik saldırılarından, proletaryaya, sosyalizme ve örgütlü devrimci harekete karşı yoğunlaştırdığı karalama kampanyalarından da anlayabiliriz. Devrimci mücadele ne zaman yükselişe geçse, egemen güçler ideolojik saldırılarını en üst düzeye çıkarırlar. Sınıf savaşını kendisini tüm sertliğiyle her alanda gösteriyor.

Proletaryayı, kitleleri zihinsel olarak da devrime hazırlamak için, burjuvazinin etkilerine karşı ideolojik mücadele verilmeli. Bunun için marksizm-leninizmin bilimiyle donanmak gerekiyor. Bu görevi bilimsel sosyalizme dayanan Leninist Parti yerine getirebilir. Leninist Parti, marksizmin devrimci teorisini değişen somut koşullara uygulama yeteneğine sahiptir. Marksizm, dogmatizmi reddeder. O, bir eylem kılavuzudur. Leninist Parti, marksizmin devrimci özüne, yaşayan marksizme dayanır. Devrimci marksizmin rehberliğinde, burjuvaziye karşı uzlaşmaz bir ideolojik mücadele verir.

Küçük burjuva sosyalist hareketler, uzlaşmacı doğaları gereği, egemenlere karşı uzlaşmaz bir ideolojik mücadele yürütmezler. Onlar yönlerini reformizme çevirmişlerdir. Günlük mücadelenin tüm alanlarında sosyal-reformistlerle ortak hareket ediyorlar. Kendileri reformizmin rezervleri durumundadır. Oportünist çizgileriyle yaptıkları, kitleleri sosyal-reformizme yönlendirmektir. Kitleler bu uzlaşmacı çevrelerin etkisinden kurtarılmadıkça proletaryanın burjuvazi üzerinde zaferi beklenemez.

Proletarya, kitleler sermaye egemenliğini devrimle yıkmadan, onu havaya uçurmadan kurtulamaz. Bu hedefe ancak, sonuna dek tutarlı devrimci bir çizgi izlenerek, devrimci mücadele biçimlerini daha çok devreye sokarak varılır. Uzlaşmaz devrimci mücadeleyi sonuna değin yalnızca devrimci işçi sınıfı hareketi götürebilir. Tarih yapan etkinlik işçi sınıfından gelir.

C.DAĞLI

Proletaryayı, kitleleri zihinsel olarak da devrime hazırlamak için, burjuvazinin etkilerine karşı ideolojik mücadele verilmeli. Bunun için marksizm-leninizmin bilimiyle donanmak gerekiyor. Bu görevi bilimsel sosyalizme dayanan Leninist Parti yerine getirebilir. Leninist Parti, marksizmin devrimci teorisini değişen somut koşullara uygulama yeteneğine sahiptir. Marksizm, dogmatizmi reddeder. O, bir eylem kılavuzudur. Leninist Parti, marksizmin devrimci özüne, yaşayan marksizme dayanır. Devrimci marksizmin rehberliğinde, burjuvaziye karşı uzlaşmaz bir ideolojik mücadele verir.

KANLI MACERALARA HAZIRLIK

Devrim, sermayenin iktidar aygıtlarını ardı ardına yıpratıyor, bir kum torbası gibi durmaksızın dövüyor ve sonunda boş bir çuval gibi bir kenara fırlatıyor. “Düşene bir tekme de sen vur” diyen atalarının sözünü dinleyen burjuvazi, genlerine işlemiş bir fırsatçılık ve de dehşet bir korkuyla, yerde uzanan kokuşmuş cesedin kendi iktidarının bir parçası olduğunu bildiği halde, tekme savurmaktan kendini alamıyor. Daha önce de dile getirmiştik: Sermayenin “Amok Koşusu” devam ediyor.

Neredeyse haftalardır sermayenin bütün sözcüleri, gazeteler ve televizyonlar, Yüksek Askeri Şura’da ortaya çıkan krize odaklandılar. Kırmızı plakalı Mercedes marşa basmaya görsün; gazetecilerin yüz metre engelli sprinterlerine taş çıkartan performansları komedi filmleri için bulunmaz malzeme sağlıyordu.

Sözbirliği etmişcesine hepsi nefes nefese, bu krizin birkaç generalin atanmasında ortaya çıktığını anlatmaya çabaladılar. Kapışmanın tarafları ise ardı ardına yapılan toplantılardan dışarıya tek bir laf bile sızması için büyük gayret gösterdiler. Yine de, “Ankara asfaltlarını ağlatan” böyle bir kavganın, yalnızca birkaç isim üzerinde dönmediğini düşünmemizi gerektirecek milyonlarca neden bulunuyor.

Öncelikle şunu belirtmek gerek: Sermayenin devletinin kısa dönem politikaları MGK’da, orta ve uzun dönem politikaları ise, özellikle Genel Kurmay Başkanlarının değiştiği YAŞ toplantılarında ele alınır, buna uygun bir komuta kademesi şekillenir. Bugüne dek, NATO-ABD-TSK, mevcut hükümetleri bu işe karıştırmadan, gerekli koltuk paylaşımlarını ayarladılar. Eski bakanlardan Şükrü Sina Gürel, anılarında, Ge-

nelkurmayın seçileceği bir toplantıyı aktarmıştı: “İsimler belli ki daha önceden birilerince dikte edilmişti”. Ancak bu kez, orta ve uzun vadeli politikalarda önemli değişimler söz konusu ve bu değişimler, ordunun da içinde bulunduğu bir kısım sermaye odağı tarafından dirençle karşılanıyor.

Öyleyse, Yüksek Askeri Şura’da ortaya çıkan kavgayı anlamak için, şu ya da bu komutanın ismine, karakterine değil, ama Türk teknelci sermaye egemenliğini farklı bir politik hatta sokan değişimlerin neler olduğuna bakmalıyız. Bir devlet egemenliğini ciddi politik kavgalara sürükleyen değişimler, ya dünyadaki güçler dengesinin radikal altüst oluşuyla ortaya çıkar, ya da içeride devrimin büyük baskısıyla Türk teknelci sermayesinin talihsizliği odur ki, her iki cephenin altüst oluşuyla temelden sarsılıyor.

BU SIRADA DÜNYA

Artık tartışma götürmeyen bir gerçeklik var. ABD emperyalizmi dört başı mamur bir çöküş yaşıyor. Ekonomik cephede olanlar zaten biliniyor ve dergimizde pek çok kez ele alındı. Siyasi cephedeki çöküş en az ilki kadar açık. ABD açısından Güney Amerika artık kaybedilmiş bir bölge. Orta Asya’ya Rusya geri döndü. ABD’nin direndiği tek nokta Afganistan ancak orada da askeri işgal uzatmaları oynuyor. En son Wikileaks adlı internet haber portalına düşen ve tüm dünyada bomba etkisi yaratan onbinlerce belge, orada NATO ve ABD’nin katliamlarını ve de askeri yenilginin kepezeliklerinin nasıl yalanlarla örtüldüğünü kanıtlıyordu.

Avrupa emperyalizmi açısından da işler iyi gitmiyor. Yunanistan’la birlikte kıtada toplumsal devrimlerin kapısı aralandı. Sırada İspanya, Portekiz ve eski Doğu Avru-

Emperyalist hegemonyanın çöküşü, en derinden ve en çatışmalı biçimlerde, Ortadoğu bölgesinde hissediliyor. “Bütün çatışmaların anası” sayılan Filistin topraklarında, ABD patentli Oslo sürecinin cesedi çoktan çürüdü. Şimdi Filistin ve tüm Arap halkları, tek gerçek barış yolunun, Siyonist İsrail devletini yok etmekten geçtiğini çok daha açık kavramış durumdadır. Lübnan’da beş yıl önce “renkli devrim”e imza atanlar, bugünlerde Şam’da resmi törenlerle karşılanabilmek için kırk takla atıyorlar. İsrail siyonist devleti Lübnan’la öncekinden çok daha kanlı bir savaşın hazırlıkları yapıyor. Bölgede bütün eller tettekte, bekliyor.

Güncel

pa ülkeleri var. Romanya'da halk parlamento kapılarını kırmaya girişti. Bütün bunlar, sermayenin dünyadaki en sağlam projesi olduğu iddia edilen AB hayallerine büyük darbe indirdi. Euro para birliği tartışılır oldu. Avrupa'nın tüm hükümetleri hızlı bir yıpranış içine girdiler.

ABD ve Avrupa emperyalizminin çöküş süreciyle, dünyanın yeni güçleri daha güvenle hareket etmeye başladılar. G-20 zirvesinde Angela Merkel, "İlk kez bu kadar güvenli bir Çin gördüm" diyordu. Bir yanda çöken, öbür yanda kendine güveni yükselen güçler, dünya çapında yeni savaşların kapısını aralıyor. Daha şimdiden Kolombiya, Güney Kore, Suudi Arabistan ve İsrail, emperyalist çöküşü yavaşlatabilmek adına kendi komşularıyla savaş hazırlıklarını açıktan yapıyorlar. Ve elbette Türkiye bu listeye dâhil olmayı amaçlıyor.

BU SIRADA ORTADOĞU

Emperyalist hegemonyanın çöküşü, en derinden ve en çatışmalı biçimlerde, Ortadoğu bölgesinde hissediliyor. "Bütün çatışmaların anası" sayılan Filistin topraklarında, ABD patentli Oslo sürecinin cesedi çoktan çürüdü. Şimdi Filistin ve tüm Arap halkları, tek gerçek barış yolunun, Siyonist İsrail devletini yok etmekten geçtiğini çok daha açık kavramış durumdalar. Lübnan'da beş yıl önce "renkli devrim'e imza atanlar, bugünlerde Şam'da resmi törenlerle karşılanabilmek için kırk takla atıyorlar. İsrail siyonist devleti Lübnan'la öncekinden çok daha kanlı bir savaşın hazırlıkları yapıyor. Bölgede bütün eller tetikte, bekliyor. ABD ise, bölgede İsrail'in sonunu getirebilecek bir savaşı engellemek şöyle dursun, Suudileri, Ürdün'ü ve Türkiye'yi aynı gayya kuyusuna çekmeye niyetli.

Irak, ABD'nin bölgedeki çöküşünün belki de en açık kanıtı. Seçimlerin üzerinden altı ay geçti, ancak tüm ABD baskılarına rağmen hükümet kurulamadı. Bunun anlamı çok açık: Bundan böyle birleşik bir Irak hayaldir. Şiiler, Sünni Araplar ve Kürtler, daha doğrusu bunların burjuva yöneticileri, iştahlarını kabartan pastadan daha büyük pay alabilmek için oluk oluk kan akıtmaya hazırlanıyorlar. İşte tam bu ortamda, ABD işgal kuvvetlerini başı öyle bir laf etti ki, Ankara bürokrasisinin taş duvarları bile çatlamıştır. Bu General "En son Kerkük'ten askerlerimizi çekeceğiz" diyordu.

Bu söz, ciddi anlamlar yüklüydü. Birincisi Kerkük Kürdistan bölgesine bırakıla-

cakti. İkincisi, alevlenen çatışmalarda ABD, Kürt burjuva yönetimini koruması altına alacaktı. Ve üçüncüsü, bölgeden askerlerini tamamen çekmeye hazırlanan ABD, Kerkük'lü Kürdistan devletinin korumalığını Türkiye'ye devredecektir. Bu görevlendirme yeni değil ve Türk tekelci sermaye grupları arasında nasıl şiddetli bir kavgaya neden olduğunu biliyoruz. Ancak, bu konuda verilmiş sözler var ve YAŞ, bu konudaki tartışmaların son noktasının koyulacağı yerlerden biri.

Şiiler, Sünni Araplar ve Kürtler, daha doğrusu bunların burjuva yöneticileri, iştahlarını kabartan pastadan daha büyük pay alabilmek için oluk oluk kan akıtmaya hazırlanıyorlar.

BU SIRADA İÇERİDE

Dünyada ve bölgede dengeler radikal biçimde değişirken, içeride devrim sınıf dengelerini alt üst etmeye devam ediyordu. Erdoğan'ın, NATO'dan yardım istemeye kalktığı bir durumdan söz ediyoruz.

Aslında her şey apaçık görülebiliyor. Kürdistan'da savaş artık kentlerin orta yerinde yaşanıyor. Kırsal alan hâkimiyetini kaybeden resmi güçler, kentlerin hâkimiyetini de adım adım kaybediyor. Durum o noktadadır ki, halkın topyekûn ayaklanması için bir tek çağrı yeter.

Türkiye işçi sınıfı ise, yüzlerce çoban ateşi gibi, eyleme kalktığında her yerin ateşini yükseltiyor. Sonuç olarak, devrim, sınıflar savaşının günlük ve tarihsel çatışmaların beslediği avantajlı dengelerden sonuna dek yararlanıyor. Her eylem çatışmaya, her grev işgale dönüşüyor. Devrim, dünya çapında değişen sınıf dengelerinden de kendine güç devşiriyor. Eyleme geçen her işçi birliğine, dünya proletaryasından destek geliyor. Enternasyonal dayanışma ve birlik, işçi sınıfını müthiş bir eğitim sürecinden geçiriyor; onu herhangi bir dar-ulusal çapta bir eylemden çok daha hızlı ve derin biçimde, öncü sınıf olarak hazırlıyor.

Kürt halkı da, dünyanın ve bölgenin değişen dengelerinden kendi payına düşeni alıyor. ABD-TC-Barzani yönetimleri arasında büyük ölçüde karara bağlanmış görünen Kerkük'ü içeren bağımsız Kürt devleti planı,

Kuzey Kürt halkına da, uluslar arası alanda daha rahat adımlar atma fırsatı veriyor. Özerklik ilanı, işte böyle bir boşlukta doğdu. Başkenti Kerkük olan bir Kürdistan, eğer Türkiye'nin askeri-diplomatik koruması altına girecekse, bu durumda kim Kuzey Kürdistan halkının özerklik talebini görmezden gelebilir? Üstelik referandum boykotu –çok önemli hile riskleri taşısa da-, bu özerklik talebinin, şu ya da bu örgütün değil, ama bizzat halkın çoğunluğunun bir talebi olduğunu dünyaya kanıtlayacaksa...

SITMA MI? KOLERA MI?

İşte bu dengeler içinde gelindi kritik YAŞ toplantısına. Tartışılan, şu ya da bu isim değil, söz konusu dengelerin Türk tekelci sermaye egemenliğini zorladığı politik değişimlerdi. Ve bunlar, öyle çatışmasız kabul edilecek türden basit değişimler, hiç değil.

1) Emperyalizm, bölgedeki çöküşünü yavaşlatmak için Türkiye'yi daha etkin kullanmak konusunda kararlı. Bu amaçla, gerekirse, İran'a kafa tutacak, Barzani'yi Araplara karşı savunmaya alacak, Rusya'ya karşı geliştirilen diplomatik-askeri kuşatmaya destek sunacak bir yönetim hazır olmalıdır.

2) İçeride devrim tehlikesi büyüdükçe, emperyalizm adına Türkiye'nin bölgede üstlendiği rol büyük yaralar alıyor. Birden bire kucağında bulduğu "özerklik ilanı" da işleri çok fazla zor sokuyor. Türk tekelci sermayesi yol ayrımında: Ya bütün enerjisini devrimin bastırılması için harcayacak; ya da devrimi bir süreliğine güçten düşürecek politik ödünlerle zaman kazanıp, emperyalist dünyanın aktif hizmetinde olmanın getireceği mali avantajların tadını çıkartacak.

Gelecek sitma ile kolera arasında bir seçim bu, tekelci sermaye açısından. Girilecek hiçbir yol başarıyı garanti etmiyor; aksine, büyük riskler, sonu felaket askeri manevralar, devrimin dev adımlarla ele geçirmeye hazır beklediği büyük çatlaklar vaat ediyor. Zaten tercihlerden biri, garantili sonuçlar vaat etseydi, tekelci sermayenin farklı kampları arasındaki tartışma bu kadar uzun sürmez, bu denli büyük sarsıntılar yaratmazdı.

O cenahta kavgaya henüz bitmedi. Seçilecek her yol, daha büyük bir felakete kapı açıyor, o nedenle, başarısızlığın daha da alevlendireceği çok daha geniş çaplı "krizler"de gazetecilerin 100 metre engellide rekorlar kırmamasını bekleyebiliriz. □

Antep'te Referandum Boykot Paneli

Mücadele Birliği Platformu, Antep Ayışığı Sanat Merkezi'nde yaklaşan referandumla ilgili bir panel düzenledi. Mücadele Birliği Platformu Temsilcisi Yılmaz EKŞİ'nin konuşmacı olarak katıldığı ve yoğun bir katılımın gerçekleştiği panel, 22 Ağustos Pazar günü saat 14.00'de gerçekleşti.

Yılmaz EKŞİ, konuşmasında genel olarak anayasa, politika, ekonomi devlet ve iktidar hakkında kısa kısa tanımlamalar yaptı. Sonra kapitalist sistemin büyük ve derin bir kriz içerisinde olduğunu bunu burjuva iktisatçıların bile "tarihin en büyük krizi" diyerek itiraf ettiğini, kapitalizmin artık bir yıkım aşamasını yaşadığını belirtti. Emperyalist kapitalist sistemin neden savaflara başvurduğunu da belirterek ezilen ve sömürülen emekçi halkların haklı savaşı ile ezen ve sömürülenlerin haksız savaşında taraf olmak gerektiğini şu cümleleriyle belirtti. "...biz işçiler, emekçiler, yoksul halklar aslında savaştan yana değiliz. Çünkü savaş bizim için felaket anlamına geliyor. Açlık, işsizlik, yoksulluk, hastalık, insanlık tarihi boyunca bunun büyük acılarını çekti ve kitleler halinde insanlar savaşta kıyımlardan, kırımlardan ve yaygın hastalıklardan öldüler. Oysa ki işçi ve emekçi yığınlar, yoksul köylüler hayatın bütün güzelliklerini ve zenginliklerini üreten insanlardır. Evet biz barışsever insanlarız, biz komünistler ve işçiler savaş istemeyiz. Ama eğer yaşamı işçi sınıfı ve emekçiler belirleyemiyorlarsa ve sınıflı bir toplumun içindeyse o zaman savaş kaçınılmazdır. Eğer buna bir de üstüne üstlük bir ulus başka bir ulus baskı altına almışsa onu eziyorsa yer altı ve yerüstü kaynaklarını yağmalayıp deyim yerindeyse varlığını bir yok sayıyorsa o zaman savaş iki kere kaçınılmazdır." Ekşi konuşmasında savaflara karşı olmak gerektiğini ama emperyalist savaflara yani haksız savaflara karşı olmak gerektiğini haklı savaflar olan işçi ve emekçi halkların haklı savaşlarının yanında olmak gerektiğini söyleyerek devletin tepesinde yaşanan krize de değindi. "...devletin en tepesinde kılıçlar çekilmiş durumda. Onları bu duruma getiren şey; ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesinin ulaştığı düzeydir" diyerek devletin derin bir krizin içerisinde olduğunu anlattı. Ve bunun bir sonucu olarak da referandumda evet ve hayır seçenekleriyle bu kavganın devam ettiğini belirtti.

Yılmaz Ekşi sınıflı toplumlarda anayasanın her iki sınıfın çıkarlarını güvenceye almayacağını da belirttiikten sonra boykot politikasını ve devrimci boykot politikasını anlattı. Leninistlerin ortaya koyduğu boykot politikasının devrimci bir politika olduğunu şu sözlerle belirtti. "...sadece Leninistler yeni bir dünya vaat ediyor. Neyle? Boykot politikasıyla. Ama vurguyu yapmak için açıkça söylüyoruz. Başına devrimci boykot demeliyiz. Çünkü artık ülkemizde boykotu tanıyanlar da oldu. Ve hem de tarihin ironisine bakın ki 'boykot, politikası olmayanların başvurabileceği bir yöntemdir' diyenlerin de boykota başvurmak zorunda kaldığı bir sürece geldik. Boykot var boykot var. İki boykot var. Bir devrimci boykot, açık söylemek gerekirse sadece Leninist partinin savunduğu boykot anlayışıdır bu. Bir başka boykot da reformcuların, oportünistlerin savunduğu boykot anlayışıdır. Evet deseniz de hayır deseniz de sermayenin arasında süren o müthiş kavgada, devletin o en üst katında kılıçların çekildiği, birinin diğerini yere sermek istediği, burjuva sınıfın iki temsilcisinin arasında süren kavgada birinin elini tutmak, açıkça söylemek gerekirse ne proletaryaya ne de proletarya devrimcilerine yakışmaz...Demirel'in dediği gibi seçimler sokakları temizler. İşte bu referandum bir yönüyle seçimdir. Size evet mi hayır mı derken, sizi hangi sermaye kesiminin yaşamdan kovmasını, sizi iliklerinize kadar ezmesini ve sömürmesini tercih ediyorsunuz. Yani kırk katır mı kırk satır mı istiyorsunuz diyorlar. Sosyal reformistlerimiz ve bütün oportünistlerimiz size ne söylüyorlar biliyor musunuz? 'Tamam biliyoruz, eziliyorsunuz, sömürülüyorsunuz. Ey Kürt halkı biliyoruz henüz kimliğiniz ve yurdunuz ve tarihsel gerçekliğiniz henüz tescil edilmedi. A-

ma ne olur kırıntılarla yetininiz. Bakın size, ne güzel, burjuvalarınız küçük bir kırıntı sunuyor. Eğer onların daha fazla olanakları olsa emin olun size daha fazla kırıntılar sunacak... Güçlü bir devrimci basınç, büyük bir ekonomik kriz derinliğine ve genişliğine yayılıyor, Kürt ulusu serhıldanlara kalkıyor, Türkiye işçi ve emekçileri grevden greve, işgalden işgale, direnişten direnişe koşuyor. Deyim yerindeyse TEKEKEL işçilerinin ortaya koyduğu şekliyle söylersek parlamento halklar tarafından ablukaya alınmış. Bakın arkadaşlar, yoldaşlar, kardeşler. Bakın Türkiye'ye. Türkiye'nin her tarafında bir savaş hali var. Türkiye'nin her tarafında bir isyan ve ayaklanma hali var. Türkiye kapitalizmi çöküyor, yıkım içinde, kendi yıkımını engelleyebilmek için emekçi yığınları ve devrimci güçleri yıkıma uğratmak istiyor. Eğer yıkıma uğramak istemiyorsak sermayenin hiçbir tarafında yer almamalıyız. Boykot etmeliyiz. Ama o boykot bir devrimci boykot olmalı... Biz boykotu savunurken sadece pasif ve edilgen bir şekilde şunu söylemiyoruz; 'arkadaşlar, kardeşler yarın yan gelip yatın sandığa gitmeyin. Sermayenin iki kesiminden birini tercih etmeyin. Ne yapın? Oylarınızla, bak biz bu kadar insan sizin aldatmacanızı görüyoruz, sizin aldatmacanıza kanmıyoruz.' Bu bir şeydir, önemli bir şeydir. Ama ondan daha önemli bir şey biz kitlelere şunu söylüyoruz. Evet sermayenin iki kesiminden birinin aldatmacasına kanmayın. Ama sosyal reformistlere de kanmayın. Dolayısıyla biz, bu sistemi yıkmak için devrim ve iktidar hedefiyle alanlara, mücadeleyi yükseltmeye çağırıyoruz."

Yılmaz Ekşi reformist boykot anlayışını anlattıktan sonra konuşmasını "...Biz diyoruz ki devrimci boykot. Neden? Nedeni çok açık. Her şey emeğin olacak, Kürt ulusuna kendi kaderini tayin hakkı, zindanlar yıkılsın tutsaklara özgürlük. Peki bu nasıl olacak? Birleşik bir mücadeleyle, Kürt ve Türk halklarının birleşik mücadelesiyle, birleşik devrimiyle. Birleşik sosyalist cumhuriyetimizi oluşturacak bir geçici devrim hükümetiyle. Bu yüzden diyorum ki yaşasın devrim yaşasın sosyalizm. Hepinize teşekkür ederim" diyerek sonlandırdı.

İlginin hiçbir dakika azalmadığı panelimizde Yılmaz Ekşi'nin konuşmasının ardından soru cevap bölümüne geçildi. Birçok dinleyicinin katılımıyla, oldukça canlı ve akıcı geçen bu bölüm, bütün katılımcıların oldukça beğenisini kazandı. Bir yurtsever arkadaşımızın da belirttiği gibi farklı düşüncelerin de açık bir şekilde tartışılabildiği panelimiz yaklaşık 2,5 saatin sonunda sona erdi.

Yarım saatlik bir ara verdikten sonra Ayışığı dostlarının müzik dinletisi gerçekleşti. Günün verimliliğinin yanı sıra türkülerle, halaylarla yaşanan coşku doruğa ulaştı. Saat 14.00'de başlayan ve kimsenin bitmesini istemediği etkinliğimiz saat 19.00 civarında sona ermiş oldu.

İSTANBUL'DA BOYKOT ÇALIŞMALARI

İstanbul'da Mücadele Birliği Platformu, hazırlamış olduğu çalışma programıyla, "referandumu boykot" çalışmalarını hızla sürdürüyor. Boykot çalışmaları, emekçi mahalleler ve işçilerin mesaiye bağladığı sabah saatlerinde yoğun olduğu merkezler hedef alınarak sürdürülüyor.

Mecidiyeköy

18 Ağustos günü sabah saat 07:00 gibi Mecidiyeköy metrobüs durağı ve otobüs duraklarının çıkışında "Referandumu Boykot Edelim Halk İktidarı İçin Mücadeleyi Yükseltelim" başlıklı bildirimizi dağıttık. Bildiri dağıtımını sırasında canlı sohbetler de yaşandı. Sohbetlerde daha çok emekçilerin sadece "evet" ya da "hayır" gibi iki seçenekleri olmadığı, bu iki cevabın da sistemi onaylamak demek olduğunu anlattık.

Bir işçinin "biz henüz güçlü değiliz, boykot doğru ama gücümüz yetmediği için hayır demeliyiz" demesi üzerine, bizler de aslında emekçilerin milyonları oluşturduğunu, bir arada olursak gücümüzün sermaye iktidarını yenebileceğini söyledik. Emekçilerin yaşam koşulları her yerde güçleştiğine göre ve emekçiler düzenin kendisi tarafından mücadeleye itildiğine ve emekçilerin sorunları ortak olduğuna göre, çözümünün de bir arada olup mücadele etmek olduğunu söyledik. Bu koşullarda sermaye sınıfını daha da zor duruma sokmak ve mücadeleyi büyütme için boykot politikasının uygulanması gerektiğini söyledik. Nihayetinde her iki kesim ya da burjuva partiler sermayenin temsilcileridir ve emekçilerin çıkarlarını savunmazlar dedik.

Kadıköy

20 Ağustos günü Kadıköy İskele meydanındaydık.

Bir işçi arkadaş "bana bir şey vermeyen bir yasayı neden evet ya da hayır deyip de onaylamış olayım" dedi. Vapurdan inen yaşlı bir amcaya bildiri uzatılırken "sizleri referandumu boykot etmeye davet ediyoruz" denilince, "ben boykot edeceğim ve evimde oturacağım, gitmeyeceğim sandığa" diyordu.

Bildiri dağıtımını sırasında insanlarla sohbet edilirken bir "boykot"çu ile bir "hayır"cı tartışmaya başlıyor, insanlarda etraflarında toplanıyor. Herkesin gündeminde olan bir konu referandum. Birkaç birkaç maddesi değişmiş bir faşist anayasanın onlara ne sağlayacağını sorguluyorlar. Kürt halkının genel tavrı boykota olunca, sisteme karşı büyük bir tavır gelişmiş oluyor. Mesela bildiri almak isteyen biri arkalarda "hayır" bildirileri dağıtanları görünce bildirimizi alıyor "acaba bu evet veya hayır diyenler anayasada neyin değiştirildiğini biliyorlar mı ki öyle diyorlar, ben boykot edeceğim" deyip gidiyor.

Bu sırada bir emekçi bildiriye aldıktan sonra, biraz daha isteyerek kendi apartmanına dağıtacağını söyledi. Bildirilerini aldıktan sonra "kolay gelsin" diyerek ayrıldı.

Gazi

21 Ağustos günü Gazi Mahallesi'nde ev ev dolaşarak çalışmalar yürüttük. Hem Mücadele Birliği'nin son sayısının dağıtımını yaptık, hem de boykot üzerine emek-

çilerle sohbetler ettik. Üç ekip oluşturduk. Eski Karakol, Dörtüol, Son Durak ve Heykel Park civarında oturan insanların kapılarını çaldık birer birer.

İnsanların çoğunluğu boykot derken, sandıkta hayır diyecek insanlar da oldu. Hayır diyen insanların en büyük kaygıları "AKP ve şeriat korkusu" idi. Ayrıca "AKP'nin hızlı bir şekilde halkın üzerinde diktatörlük kuracağı" kaygısı da vardı. Biz de onlara "zaten var olan sistemin, dinci ve faşist diktatörlükle yönetildiğini", hayır demekle sonuç alınamayacağını, ancak halkların sandığa gitmeyerek ve en önemlisi emekçilerin mücadelelerini yükseltmesi gerektiğini; kendi anayasamızı ancak bir devrimle, geçici halk iktidarıyla kurabileceğimizi, bunun için de mücadelenin yükseltilmesi gerektiğini anlattık.

Sarıgazi

Bu emekçi mahallelerden biri de Sarıgazi idi. 22 Ağustos gecesi öğleden sonra 7 ekip oluşturularak Sarıgazi'nin pek çok noktasında ev ev çaldık emekçilerin kapılarını. Dergiler ve bildiriler dağıtıldı. Canlı sohbetler yapıldı. Daha çok da "hayır" diyen insanlarla ateşli tartışmalar yaşandı.

Evlere bildiri ve dergi çalışması bitince saat 19.00'da Demokrasi Caddesi'ne topluca çıkılarak binlerce boykot bildirimleri dağıtıldı, sesli ajitasyon faaliyeti yapıldı.

Şirinevler

Boykot çalışmasının bu seferki durağı, Şirinevler Metro çıkışı, otobüs durakları ve meydanıydı. 23 Ağustos günü sabah saatlerinde insanlar işlerine giderken boykot bildirimlerini dağıttık.

Bildiri dağıtımını sadece işlerine gidenleri değil, köprü üzerinde duran seyyar satıcıların da ilgisini çekti. Biz onlara henüz vermemişken kendileri gelip bildirimleri aldılar. Okuduktan sonra ise kendi köy derneklerine götürmek istediklerini söylediler ve biraz daha bildiri aldılar.

Çok yoğun bir yer olmasından dolayı bildirimlerimiz kısa sürede bitti. İnsanlar bildirimleri dikkatle okuyor ve kendilerine kendi gelecekleri ile ilgili sunulan her şeyi dikkat ediyorlar.

Bayramtepe

Boykot çalışmasının verimli geçtiği mahallede insanların genel eğilimi boykottan yanaydı. Gecekonduyunun önünde oturmuş bir ailenin yanına gidiyoruz, bildirimizi verip referandumu boykot ettiğimizi söylüyoruz. Oturanlardan biri şöyle konuşuyor: “ben genel seçimlerde oyumu kullandım ama beklediğim gibi ne Kürt halkına ne de biz işçilere bir şey görmedim, bundan dolayı artık kendim karar verdim, bundan sonra da hiçbir şekilde oyumu vermeyeceğim, sizin dediğiniz gibi boykot ediyorum.” Sonra evlerinin önündeki bahçede oturan kadınlarla konuşuyoruz: “biz zaten seçimlere bile gitmiyoruz, referandumda da ailece oyumuzu vermeyeceğiz.” Çalışmamız sokak sokak dolaşarak devam ediyor.

Mahallede bu çalışmalarını yaparken elbette sadece boykot üzerine konuşulmuyor. Emekçilerin yaşamındaki her türlü sorun gündeme geliyor ve tartışıyoruz. Bayramtepe Kürt halkının yoğun olduğu bir mahalle. Böyle bir yerde ulusal sorun konuşulmadan edilemez. Bir Kürt anamızla sohbet ediyoruz. Kürt halkını artık düşmanın yenemeyeceğini söylüyor. Çalışmamız güzel sohbetlerle sürdü ve daha sonra Bayramtepe Meydanı'na doğru yaptığımız bildiri ve dergi dağıtımı ile sona erdirdik.

Çağlayan

Referandum süreci alabildiğine politize etmiş insanları. Otobüslerde, sokaklarda sıkça sohbetlere, tartışmalara konu oluyor referandum. 25 Ağustos günü, Çağlayan'a giderken bindiğimiz otobüste insanların boykot tartışmalarına biz de katıldık ve “emekçi halka evet ve hayır faşizmin sağ ve sol koludur, boykot edin, günlük çıkarlarınız için oy vermeyin sandığa gitmeyin” dedik.

Canlı tartışmalar ve sohbetlerle sürdü otobüs yolculuğu. Çağlayan'a geldiğimizde AKP binasının çevresinde dağıttığımız bildiriye ilgi yoğundu. Zamanı olanlar sohbet ediyor soru soruyordu. Biz de bildiri alanın zamanı yettiğince düşüncelerimizi aktarıyorduk. Esnaf, gençler, işten dönen emekçiler... hepsine sesimizi duyurmak, düşüncelerimizi iletmek için vargücümüzle çalışıyorduk. Yüksek sesle konuşmalar, dağıtılan bildiriler, ayaküstü kurulan sohbetler...

İnsanlar tartışmaya, düşüncelere, “siyasete” alabildiğine açık. Çalışma boyunca bunu bir kere daha görüyoruz. □

ANKARA'DA BOYKOT ÇALIŞMASI

Ankara'da 26 Ağustos Perşembe günü Kızılay'da Yüksel Caddesi ve çevresinde Mücadele Birliği imzalı “Referandumu Boykot Edelim, Halk İktidarı İçin Mücadeleyi Yükseltelim” başlıklı bildirilerin dağıtımı yapıldı.

Akşam saatlerinde yapılan bildiri dağıtımında canlı tartışmalar yaşandı. Dağıtım boyunca bildiriler yoğun ilgi gördü. İnsanlarla “Boykot” üzerine yapılan tartışmalar şu şekildeydi: İki genç dağıtım yapan yoldaşlarımızdan birine “Neden boykot ediyorsunuz? Neden hayır demiyorsunuz? Boykot etmek onların anayasasını kabul etmek olur” dedi ve yoldaşımız “Bu onların kavgası, biz o kavgaya alet olmamak adına BOYKOT ediyoruz. Hem evet hem de hayır, onların düzenini kabul etmek anlamına gelir” dedi. Yine kendilerine bildiri uzatılan gençlerden biri “Ben hayır diyorum ama arkadaşım boykot ediyor” dedi. Bunun üzerine bildiri dağıtan yoldaşımız boykot eden gence “Neden boykot ediyorsunuz?” diye sordu ve genç “Her şeyin yeniden yazılması lazım” diye cevap verdi, bunun üzerine yoldaşımız “Yani devrimle” diye yanıt verdi ve genç “Evet devrimle” diye yanıtladı. Daha sonrasında Dersimli üç kişi “Biz hayırcıyız ama bildirinizi alıp okuyabiliriz. Siz neden boykot ediyorsunuz?” diye sordu. Bunun üzerine yoldaşımız “Siz neden hayır di-

yorsunuz?” diye yanıt verdi. Bildiri alan kişi “Çünkü hayır, Tayyip'e bir tokattır.” dedi ve yoldaşımız “Sorun Tayyip'e tokat atmak değil, bu sistemi değiştirmektir, eğer sistemi değiştirirsek Tayyip gibi olan herkese tokat atmış olursunuz. Ayrıca o sandıklardan emekçiler için hiç olumlu bir şey çıktı mı?” diye sordu. Bunun üzerine bildiri alan diğer kişiler “Evet haklısınız. Sandıktan çıkacak sonuç, emekçilerin yaşamını değiştirmeyecek” dedi ve kurumumuzun adresini sordu, yoldaşlarımız da tarif etti. Bunun yanı sıra bir çok kişi kurumumuza uğrayacağını söyledi.

Bildiri dağıtımını insanlar üzerinde etkili oldu. Bundan rahatsız olan bir grup sivil polis bildiri dağıtan kadın bir yoldaşımıza sataşmaya çalıştı: “Biz hayır diyoruz, hani siz AKP'li değildiniz?” gibi sözlerle rahatsız etmeye çalıştı. Bunun üzerine yoldaşımız “Herkes kendi işine baksın” diye yanıt verdi ve dağıtımına devam etti.

Emekçilerin bu süreçte ne kadar politik olduğu ve kendilerine verilen bir çok şeyi ilgiyle takip ettiği bu dağıtımlarda dikkati çeken ilk şeydi. emekçilerin olduğu her yerde çalışmalarımız devam edecek.

Referandumu Boykot Et
Devrim İçin Savaş

Mücadele Birliği/Ankara

BOYKOTU TARTIŞTIK

Yeni anayasanın gündeme gelmesinin ardından bütün siyasal hareketler renklerini açıktan belli eder bir duruma geldi. Sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda gündeme gelen ve işçi ve emekçilerin mücadelesinin kanla bastırılmasına neden olan 12 Eylül faşist askeri darbesinin ardından, yine sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda bu sefer bir anayasa paketi sunuluyor önümüze. Hiçbir zaman 12 Eylül'le hesaplaşmak gibi bir derdi olmayan, aksine 12 Eylül'ün devamı olarak önümüze gelen bu anayasa tartışmaları reformizmin karakterini açık bir şekilde sergilemesinin de önünü açtı. Evet'in de Hayır'ın da faşist anayasayı onaylamak anlamına geldiği referandumda düzenle sıkı bağlar içerisinde olanların bu seçeneklerden birini tercih etmeleri hiç de şaşılacak bir durum değil.

Ulusal hareketin, referandumu boykot politikasını kitlelere anlatmak amacıyla BDP Antep İl Örgütü tarafından Antep'te BDP

Şırnak milletvekili Hasip Kaplan'ın da katıldığı bir toplantı düzenlendi. Toplantı Antep İHD binasında saat 11.00'de gerçekleştirildi. Demokratik kitle örgütleri temsilcileriyle birlikte gerçekleştirilen toplantıya bizler de Mücadele Birliği Platformu olarak katıldık.

Hasip Kaplan referandumunu neden boykot ettiklerine dair bir bilgilendirme yaptı. Çok kısa süren bir söyleşinin ardından toplantı sona erdi. Toplantı sonrasında ise Antep Mücadele Birliği Platformu temsilcisi arkadaşımız Hasip Kaplan'a “...bizler de Mücadele Birliği Platformu olarak referandumu boykot ediyoruz. Boykot politikasına bakış açılarımızda ne kadar farklılıklar olsa da mutlaka ortaklaşacağımız noktalar da olacaktır” diyerek yeni çıkan “Devrimin Önsözü Deniz Gezmiş” adlı kitabımızı hediye etti. Çok memnun olduğunu belirten Kaplan, birlikte hareket etmenin önemine değindikten sonra salondan ayrıldı.

Mücadele Birliği/Antep

SINIF DAYANIŞMASI YAYILIYOR

UPS İŞÇİLERİNİN YANINDA

UPS işçileri, 100 günü aşkın süredir, Mahmutbey Aktarma Merkezi önünde direniyorlar. 23 Ağustos günü işçileri ziyaret eden Mücadele Birliği okurları, işçilere desteklerini sundu. Yanlarında getirdikleri dergileri ve bildirileri dağıtan okurlar, işçilerle referandum üzerine sohbet etti.

Aktarma Merkezi'ne saat 15.30 sularında vardiya değişimi için getirilen kaçak işçileri, Aktarma önünden polis eskortu ile getirip götürüyorlar. Direnişteki işçilerin önünde polis barikadı kuruluyor ve kaçak işçileri getiren servis, hızlı bir şekilde geçerek içeriye bırakıyor kaçak işçileri. Direnişteki işçiler ise getirilen kaçak işçileri yuhalayarak ve UPS yönetimini protesto ederek fabrika etrafında kısa yürüyüş yapıyorlar. Getirilen kaçak işçilere TUMTİS sendikasının başkanı ÇAYAN, böyle yaparak direnişte olan işçilerin ekmek haklarını aldıklarını söyleyerek, bunu bilerek organize edilen oyunlara gelmelerini ve UPS işyerine girmemeleri çağırısı

Kurtköy UPS işçileri ilk günkü gibi canlı ve kararlılıkla mücadelelerini büyütüyorlar. Tuzla –Gebze yatağında işçi sınıfının yoğun olduğu bölgede direnişte olan işçiler, çevrelerinde olan eylemlere her zaman dayanışmada bulunuyor; aynı şekilde direnişte olan işçiler de UPS işçilerini ziyaret ediyor.

19 Ağustos günü UPS işçileri Deri-İş'in eylemini desteklemek için dayanışma eylemindeydi. Cihan Deri patronunun sendika karşıtı tutumunu protesto etmek amacıyla işyeri önünde bir basın açıklaması düzenlendi. UPS işçileri Mahmutbey ve Kurtköy'den çıkmışlardı yola. Direnişte olan Rimaks kot işçileri de araçlarla sınıf kardeşlerinin yanlarındaydı.

Kurtköy UPS önünde direniş çadırını ziyaret eden Devrimci Öğrenci Birliği işçilere

desteğini sundu. Referandum, ve 1 Eylül'de 154 ülkenin UPS işçileriyle dayanışma eylemleri üzerine sohbetler edildi. İşçilere mücadele birliğinin boykot başlıklı sayısı ulaştırıldı.

Eylemci işçiler çalışmakta olan arkadaşlarına seslenme fırsatlarını hiç kaçırmıyorlar. UPS aktarma merkezinin arkasında mola veya vardiya değişim sırasında dinlenmek için oturuyor çalışan işçiler. Eylemci işçiler ise arkadaşlarına megafonla sendikaya üye olma çağırısı yapıyorlar. İçerde yaşanan ciddi sorunların ancak birlikte mücadele ile aşılabileceğini söylüyor, dışarda direnen işçi arkadaşlarına sahip çıkmaları gerektiğini vurguluyorlar. Eylem sırasında yaşanan tüm olaylar ve yapılması düşünülen etkinlikler de sürekli bildiriliyor bu yolla.□

BÜTÜN SORUNLARIN ÇÖZÜMÜ SOSYALİZMEDİR

Dünyada ve Türkiyede gelişen sınıf hareketleri kapitalist sistemi geri dönülmez bir yıkıma sürüklemiştir. Bu da burjuvaziye ve onun işbirlikçilerini işçi ve emekçiler üzerinde çok çok saldırgan bir hale getirmiştir.

İşçi ve emekçilerin girişmiş olduğu sınıf mücadelesinden korkan burjuvazi ve onun işbirlikçileri, sendikal mücadelesi veren işçilere ve temsilcilerine çok çeşitli bahanelerle saldırarak işçi temsilcilerini ve işçileri korkutmaya, sindirmeye ve verilen sınıf mücadelesinden vazgeçirmeye çalışıyorlar.

Örneğin, ben bir Park-Bahçe işçisiyim. Park-Bahçe direnişinin başından beri yer alan ve direnişi başlatanlardan birisiyim. Çeşitli eylemlerden sonra İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde açlık grevine başlamıştık. Bu süreçte belediye yetkilileri ilk saldırısını direnişteki bütün Park-Bahçe işçilerinin yanında rüşvet teklif ederek yapmıştı olmayınca sıra tehditlere geldi. Ve sonrasında da bir çok kere çeşitli yalanlarla bizi diğer işçilerden soyutlamaya çalıştılar. Ancak bunu başaramayan belediyenin işbirlikçileri, bölgelerde işçi kıyafetleri giyerek işçilerin içinde işçilere çaktırmadan dolaşarak, dinlenirken yakaladıkları işçileri işten çıkarmaya başladılar. Bizim bu baskılar karşısında kararlı olduğumuzu görünce vazgeçtiler. Çeşitli saldırılarla bizi sindirdiğini sanan belediyenin işbirlikçilerinin, şu ara en çok kullandıkları yöntem ise sürgünler. Beni ve birçok işçiyi çeşitli bahanelerle çeşitli bölgelere sürdüler. Şu an yine sürgündeyim, gerekçe ise almış olduğum raporu uzatmış olmam. Oysa rapor doktorlar tarafından verilir, buna da ne işyerinin ne de hiç kimsenin müdahalesi olamaz.

Bu da gösteriyor ki işçilerin kararlılığı, belediyenin bürokratlarının ve işbirlikçilerinin oldukça korkularını arttırmıştır. Ve bizler de biliyoruz ki yükselen sınıf savaşımında hangi işyeri olursa olsun, burjuvazi işçinin örgütlenmesinden korkuyor, bilinçlenmesinden korkuyor. Çünkü burjuvazi iktidarını kaybetmekten korkuyor. Çünkü burjuvazi sıçramalı bir çöküş yaşıyor. Bunu da en ufak bir işçi direnişi karşısında nasıl kaygıya kapıldıklarında görüyoruz. Bundan kaynaklı biz işçi ve emekçilere böylesine hunharca saldırıyorlar ve saldırıya da devam edecekler, eğer biz sorunun kaynağı olan kapitalizmi ortadan kaldırıp yerine işçi sınıfının iktidarını yani SOSYALİZMİ getirmesek. Çünkü bütün sorunların çözümü sosyalizmedir

İzmir'den Bir Park Bahçe İşçisi

KAZANINCAYA KADAR BURADAYIZ

27 Ağustos Cumartesi günü, eylemlerinin 125. gününde olan UPS işçileri, saat 10.00 civarında Bornova 2. Sanayi Sitesindeki UPS kargonun önünde toplanmaya başladılar. İşçiler sık sık "UPS'ye Sendika Halaylarla Gelecek", "Yaşasın Enternasyonalist Dayanışma", "İşçiye Uzanan Elleri Kıracağız", "Sendika Girecek Kölelik Bitecek", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Kavga Bitmedi Daha Yeni Başlıyor" sloganları atıldı. Sloganların ardından pankartla kargo araçlarının giriş çıkışlarının yapıldığı kapıya doğru yüründü. Kapının önüne gelindiğinde TÜMTİS şube başkanı kısa bir konuşma yaptı. Şükrü başkan konuşmasında şunlara değindi;

"UPS'de kölece çalışma koşullarına karşı, onurlu bir çalışma ortamı ve hakları için işten atılan işçilerin bu haklı mücadelesi her geçen gün daha çok işçinin, daha çok emekçinin, daha çok demokrasi güçlerinin desteğini ve dayanışmasını kazanıyor. Ulusal ve uluslararası çapta bu mücadeleye sınıf kardeşlerimiz, dostlarımız sessiz ve seyirci kalmıyor. Bu haklı mücadelenin başarıya ulaşması için destek ve dayanışma sunuyorlar. Bir kez daha bugüne kadar destek ve dayanışma sunan tüm dostlarımıza teşekkür ediyoruz. Ve zafere ulaşmaya kadar bu desteğin devam edeceğinin inancındayız. 125 gündür biz baskılara, engellemelere, tehditlere, yalana, rüyaya ve karalamaya karşı hak mücadelesi veriyoruz. Ve başımız dik inançla buradayız. Bu mücadele, işçi arkadaşlarımız işe dönünceye, işçilerin anayasal hakları olan sendikal hakkına saygı duyuncaya kadar devam edeceğimiz dedik ve bu noktadaki İnançımızı korumaya devam ediyoruz. 125 gündür buradayız bir 125 gün daha bura-

UPS'de kölece çalışma koşullarına karşı, onurlu bir çalışma ortamı ve hakları için işten atılan işçilerin bu haklı mücadelesi her geçen gün daha çok işçinin, daha çok emekçinin, daha çok demokrasi güçlerinin desteğini ve dayanışmasını kazanıyor.

da olacağız, ta ki kazanıncaya kadar, ta ki işten atılan işçi arkadaşlarımız sendikal haklarıyla işe geri dönünceye kadar, ta ki işveren TÜMTİS sendikasıyla UPS'de çalışan işçilerin çalışma koşulları ve haklarını düzenlemek üzere toplu iş sözleşmesi masasına oturuncaya kadar. İlk gün büyük bir inançla söyledik ve bugün aynı inançla söylüyoruz. Dün uluslararası destek sadece yazışmalar düzeyindeyken bugün uluslar arası destek dünya çapında 1 Eylül dayanışma ve eylem günü ilan edilerek daha aktif bir desteğe dönüşüyor. Ve biz diyoruz ki UPS işverenlerine, şu hor gördüğünüz, küçümsediğiniz, insan yerine

koymadığınız ama sizi var eden, bu şirketi bugüne taşıyan işçilerin sesi dünyanın dört bir yanından yankılanıyor. Kararlı, inançlı, örgütlü, birleşmiş işçileri asla kimse yenemez. Son olarak yüreği emekten, işçi sınıfından, alın terinden yana atan herkesten destek ve dayanışma bekliyoruz".

Şükrü başkanın konuşmasından sonra, sloganlarla UPS kargonun ön giriş kapısına gelindi. Eylemin ilk gününden bugüne UPS işçilerini yalnız bırakmayan UPS işçisinin kardeşi de kısaca düşüncelerini paylaştı işçilerle. Daha sonra eylem sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

UPS İşçilerine

Mücadeleci UPS İşçileri,

Kandıra zindanındaki Leninist Tutsaklar olarak bütün devrimci coşkumuzla sizleri selamlıyoruz.

İşçi sınıfının zincirlerini kırıp sömürsüz bir dünya kurmasını engellemek isteyen sermaye sınıfı ve destekçisi emperyalizm sınıf örgütlenmelerinize saldırıyorlar.

Sınıf örgütlülüğünüze saldırıyorlar. İşçi sınıfının yükselen devrimci kavgasına saldırıyorlar. Sizlerin her türlü hakkınıza ve talebinize sermaye sınıfı ve onun devleti saldırdı, saldırıyor. Baskı, şiddet ve terör estirerek haklı davanıza saldırıyorlar.

Sermayenin saldırıları karşısında güçlü olmak ve sınıf mücadelesini ileri taşımanın yolu işçi komite ve konseylerinde örgütlenmektir.

Bütün gelişmeler göstermiştir ki; işçi sınıfı gerçek kurtuluşuna ancak sermaye egemenliğini yıkarak, işçi sınıfının ve emekçilerin iktidarını, Demokratik Halk İktidarını kurarak ulaşmaya başlar.

**Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak!
Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği!**

Kandıra F Tipi Zindanından Leninist Tutsaklar

İKİ BO

Sermaye sınıfının kitleleri aldatmada kullanamaya-acağı bir tek demokratik talep yoktur. Sermaye sınıfının, devletin, hükümetin demokratik anayasa üzerine yaptıkları açıklamalar bunun bir örneğidir. Egemen sınıfın ve onun temsilcilerinin bu konudaki açıklamalarının kitleleri aldatmaya yönelik olduğundan akli başında hiç kimse şüphe edemez. Bu aldatılmadan kaçınabilmenin yolu, tüm taleplerin devrim ve iktidar hedefine bağlanması; yani devrim ve iktidar için mücadelenin en başa alınarak diğer istemler uğruna mücadelenin ilkinde bağlı hale getirilmesidir.

Referandumda boykot politikası izleyeceğini ilan etmiş olan BDP'nin sonradan bu politikasını şartlara bağlaması, bu konunun tekrar ele alınmasını; Leninist Partinin politikasıyla diğer politik çevrelerin "boykot" politikası arasındaki temel ayrımın daha belirgin şekilde ortaya konmasını gerekli kıldı.

Aslında daha önceki sayılarımızda bu ayrım üzerinde durmuştuk. Sözkonusu yazılarımızda referandumda "hayır" politikası izleyen sosyal reformist partilerle "boykot" politikası izleyen politik hareketlerin hemen hepsinin özünde aynı anlayışa sahip olduklarını ileri sürmüştük. Çünkü demiştik o zaman, sosyal reformist partiler olsun, "boykot" politikası izleyen politik hareketler olsun hepsi de politikalarını esas olarak "demokratik anayasa" talebine dayandırmışlardı.

Sadece Leninist Parti, "boykot" politikasını devrimci hedefler için, Halk İktidarı ve Geçici Devrim Hükümeti hedeflerini temel alan bir mücadele anlayışına dayandırdığı için bunların tümünden kalın bir duvarla ayrılıyordu. Leninist Parti dışındakilerin tümü emekçi sınıfların önüne "demokratik anayasa" talebini koyarlarken Leninist Parti Halk İktidarı ve Geçici Devrim Hükümeti hedeflerini ortaya koyuyordu.

BDP'nin, boykot politikasını koşullara bağlaması, belirli taleplerin yerine getirilmesi durumunda bu politikadan vazgeçebileceğini açıklaması esas olarak "demokratik anayasa" talebine dayandırılmış bu politikanın ne kadar çürük olduğunu ortaya koymaya yetiyor.

"BDP henüz boykot politikasından vazgeçmedi ki!" şeklinde bir itirazın yapılması gereksiz. Bunu biliyoruz. Ama BDP'nin boykot politikasını şartlara bağladığını açıklaması bile bu politikanın çürüklüğünü kanıtlamaya yeter. Sermaye sınıfı ve onun politik temsilcileri devrim gibi bir belayı savuşturmak için düzen için hiç de sorun yaratmayacak bu talepleri kabul ederler mi, bilemiyoruz. Ama

hükümet ya da devletin bu koşulları kabul etmemesinin, dolayısıyla da BDP'nin boykot politikasını sürdürmesinin soruna yaklaşım bakımından temel bir önemi yok.

Burada sorun BDP'nin kendisi değil. Burada sorun düzen içi politikaların kişiyi ya da bir politik hareketi nerelere sürükleyebileceği, hangi açmazlara düşürebileceği sorunudur. Boykot politikasını "demokratik anayasa" talebine ya da düzen içi başka bir talebe/taleplere dayandıran tüm politik hareketlerin aynı durumla karşılaşmaları kaçınılmaz. Çünkü düzen içi politikaların özü buna yol açıyor.

Sermaye sınıfının kitleleri aldatmada kullanamayacağı bir tek demokratik talep yoktur. Sermaye sınıfının, devletin, hükümetin demokratik anayasa üzerine yaptıkları açıklamalar bunun bir örneğidir. Egemen sınıfın ve onun temsilcilerinin bu konudaki açıklamalarının kitleleri aldatmaya yönelik olduğundan akli başında hiç kimse şüphe edemez. Bu aldatılmadan kaçınabilmenin yolu, tüm taleplerin devrim ve iktidar hedefine bağlanması; yani devrim ve iktidar için mücadelenin en başa alınarak diğer istemler uğruna mücadelenin ilkinde bağlı hale getirilmesidir.

Bu politika günlük yaşamda nasıl yaşam bulur? Kürt halkını ve Türkiye'nin emekçi sınıflarını devrim ve iktidar için mücadeleye çağırarak, onlarda bu konuda bir bilinç yaratmak; kitleleri bu devrimci hedefler için mücadeleye hazırlamak biçiminde yaşam bulur.

Leninist Parti işte tam da bunu yapıyor. Referandum aldatmacası Kürt halkını ve Türkiye'nin emekçi sınıflarını bu mücadeleden uzaklaştırmak, onları düzen içi alana çekmek amaçlı olduğu için Leninist Parti kitlelere bu oyuna gelmeyerek referandumu boykot etmeleri çağrısında bulunuyor.

Sosyal reformist partilerle oportünistler ise bunun tam tersini yapıyorlar. Onlar yapılan anayasa değişikliklerini yeterli bulmadıkları ya da yapılan değişikliklerin anayasayı demokratik kıldığını düşün-

BOYKOT

dükleri için ya “hayır” diyorlar ya da “boykot” politikası izliyorlar.

Böylece şu gerçek anlaşılmalı oluyor: Sosyal reformistlerle oportünistlerin düzene eleştirileri öze değil biçime; niteliğe değil, niceliğe ilişkindir. Bu yüzden eleştirileri sermaye sınıfı ve faşist devlet tarafından kabul edilebilir eleştirilerdir ve yine bu yüzden düzenin en hafif bir esneme belirtisi bütün politikalarını boşa çıkarma ihtimalini taşıyor. Örneğin “demokratik anayasa” talebinin kabulü işte böyle bir sonuca yol açar. Ve bu talep olsun BDP’nin öne sürdüğü diğer şartlar olsun belli koşullar altında sermaye sınıfı için kabul edilemeyecek bir talepler dizisi değildir.

Leninist Parti ile aynı “boykot” politikasını izliyor görünmelerine rağmen aradaki fark büyüktür ve öze ilişkindir. Leninist Parti, sosyal reformistlerle oportünistlerin yaptıklarının tam tersini yapıyor. Sermaye sınıfı için belli koşullar altında kabul edilebilir talepleri Kürt halkının ve emekçi sınıfların önüne sürmek yerine sermaye sınıfı ve faşist devlet için asla kabul edilemeyecek hedefleri öne çıkarıyor ve kitleleri bu hedefler için mücadeleye çağırıyor. Devrim ve halk iktidarı hedefleri işte böyle hedeflerdir.

Referandumda “boykot” politikası izleyen oportünistlerle yine “boykot” politikası izleyen Leninist Parti arasındaki farkı şöyle izah etmek mümkün: Birinciler arabayı atların önüne koşarken Leninist Parti atları arabanın önüne koşuyor. Bu yüzden birinciler elleri böğürlerinde “ne olacak bu sürecin sonu” diye endişeli halde tekerleri dönmeyen arabanın önünde beklerlerken Leninist Parti politik faaliyetini dur durak bilmeden sürdürüyor.

Çünkü birinciler her adımda geriye dönüp kafalarını kemiren “acaba devlet ve hükümet BDP’nin istemlerini kabul eder mi” sorusuna yanıt ararlarken Leninist Parti tüm soru ve endişelerden uzak yoluna devam etmektedir.

Ne Yapmalı

Oportünist hareketlerin bu açmazdan kurtulmalarının; boykot politikasında tutarlı ve kararlı olmalarının yolu yok mu? Elbette var! Bunun yolu referandumda boykot politikasını “demokratik anayasa” gibi sermaye sınıfının Kürt halkını ve emekçi sınıfları aldatma işinde kolayca kullanabileceği reformist taleplere dayandırma yerine devrim ve halk iktidarı hedefine dayandırmaktır.

İşte bu durumda BDP’nin öne sürdüğü koşullar devlet ve hükümet tarafından ister kabul edilsin ister edilmesin boykot politikası açısından değişen bir şey olmayacaktır.

Ama sadece tutarlı ve kararlı olmak açısından değil, fakat bilimsel olmak ve devrimci konumda kalmak açısından da gerekli olan budur. Bu anlamda böyle bir değişim BDP için de gereklidir. Çünkü “boykot” politikasında bundan böyle ısrar etsin ya da etmesin, bu politikasını belli şartlara bağladığını ilan etmesi bile BDP’ye ve Kürt halkına çok şey kaybettirmiştir.

Demokratik bir anayasa işçi sınıfının, Kürt halkının özlem ve talepleriyle uyuşmuyor mu? Elbette uyuşuyor. Ama devrimin bu toplumsal güçlerine tekelci kapitalist düzen sınırları içinde gerçekten demokratik bir anayasanın mümkün ve uygulanabilir olduğunu söylemek onlarla düpedüz alay etmek, kandırmaktır. Demokratik cumhuriyetin kapitalist egemenlikle teorik olarak uyuşmasının mümkün olmadığı anlamında değil. Aksine sermaye sınıfı demokratik cumhuriyet altında egemenliğini dolaylı yoldan ama bir o kadar da güvence altına alır.

Ama bu ne anlama gelir? Günümüzde sermaye sınıfının böyle bir cumhuriyete başvuracağı anlamına mı gelir? Buna sadece ahmaklar “evet” yanıtı verir. Bunun tek anlamı, işçi sınıfının politik devrimle yetinemeyeceği, yetinmemesi gerektiği; politik devrimini mutlaka ekonomik devrimle tamamlaması gerektiğidir. Çünkü ekono-

mik ayrıcalıklarına dokunulmadığı zaman sermaye sınıfı demokratik cumhuriyet altında da rüşvet, borsa, memurları satın alma ve paranın gücüyle egemenliğini dolaylı yollardan sağlama alabilir.

Biliyoruz ki, tekellilik siyasi gericiliğe tekabül eder ve demokrasiyi sürekli ortadan kaldırma eğilimi içinde olur. Bu nedenle, demokratik cumhuriyet ve bunun hukuki ifadesi olan demokratik anayasa bir devrim sorunu haline geleli uzun yıllar oldu.

Tekelci sermaye sınıfı, demokratik anayasa istemini ancak bir devrimden korktuğu ve yaklaşmakta olan devrimi zor yoluyla ortadan kaldıramayacağını anladığı koşullarda kitleleri oyalamak, dikkatlerini başka alanlara, başka konulara çekmek, onları böylelikle aldatmak için kabul eder görünür. Tıpkı bugünlerde demokratik anayasa laflarını bol bol kullanmasında olduğu gibi.

Bu gerçekleri yok sayarak tekelci kapitalizm sınırları içinde ve sermaye sınıfının egemenliği koşullarında demokratik bir anayasanın mümkün olduğunu emekçi halklara söylemek, onları sermaye sınıfı adına aldatmak değil de nedir?

Demokratik anayasa, onu uygulayacak kurumlar yoksa işe yaramaz bir kitapçık olmaktan öte bir anlam taşımaz. Demek ki, demokratik bir anayasadan demokratik bir cumhuriyete ulaşılmaz ama tersi olur. Demokratik bir cumhuriyet demokratik bir anayasa yapabilir ve onu kurumlarıyla hayata geçirebilir. Demokratik cumhuriyet ise her şeyden önce bir devrim sorunudur.

Görüldüğü gibi, referandumda boykot politikasını “demokratik anayasa” istemine bağlayan siyasi hareketler burada da başaşağı duruyorlar. Kafaları üzerinde değil ama ayakları üzerinde durmaları için devrim ve iktidar hedefinin başa alındığı; Kürt halkı ile emekçi sınıflara bu hedefler için mücadele çağrısı yapıldığı bir politik çizgi izlemeleri gerekir.

İşte o zaman “boykot” politikası gerçek devrimci içeriğine kavuşmuş olur. □

BURJUVAZİNİN GÖLGESİNİ SATMAYACAĞI AĞAÇ: “SAĞLIK GÜVENCESİ”

SES'in ve TTB'nin dar mesleksel sınırlamalarla kendisini sınırlayan, seçimlere indeksli, sendikalarımızı kurum olarak gören ve bunu korumayı yasal sınırlılıklarda arayan zihniyetten kurtulması gerek. Saldırıları zaten tehdit ve baskı altında olan mesleğimizin bağımsızlığını, iş yaşamımızı ve gelecek güvencemizi tamamen ortadan kaldırmaya yöneliktir.

Burjuvazi gölgesini satmayacağı ağacı kesermiş. Kapitalist için, işçinin iş günü kaybının önlenmesi ve yeniden onararak makinenin üretimin başına geçmesinden başka bir anlam içermeyen sağlık güvencesi sistemi hızla tasfiye ediliyor. 1970 kriziyle başlayan sağlık, eğitim gibi sosyal alanların budanması süreci, emperyalist baskı araçlarıyla 1990 sonrası yıkım sürecine dönüştü. 1980'lerde "sağlıkta dönüşüm programı" ile genel bütçeden sağlığa ayrılan pay kısılmaya başlandı. Bunu SSK'ların iflase sürüklenmesi ve özel sektörün teşvik ve özendirilmesi izledi. Taşeronlaştırma ve döner sermaye uygulamaları yeni gelecek olan saldırı sürecinin alt yapısını hazırladı. Genel sağlık sigortası, özelleştirmeler, performans uygulamaları, tam gün yasası, en son olarak da "aile hekimliği" uygulaması süreciyle "Kamu Hastaneler Birliği" hedefine ulaşıldı.

Kamu Hastaneler Birliği ile 40 merkezde toplanacak tüm sağlık kuruluşlarının çoğu işletmecilerden oluşacak (ticaret odası temsilcisi dahil) yönetimler aracılığıyla yönetilmesi planlanıyor. Öyle ki binaların kullanımından, çalışanların istihdam edilmesine kadar her şey bu birliklerin tam kontrolüne bırakılıyor. Hastane binaları gerekli görülürse başka işletmelere dönüştürülebilir, kiralanabilir, hiçbir merkezi katkı almaksızın kendi kendine yeten işletmeler olarak çalışacak. İlk adımlar Vakıf Gureba Hastanesi ile birlikte atıldı bile. Bu durum yerel yönetimlerin ve tekellerin mü-

dahalesine uygun, esnek çalışmayı dayatan bir yapılanmayı sağlayarak sağlık üzerinden kar etmeyi amaçlayan, hizmeti alacak olanları da müşteri, kar kaynağı olarak gören bir işletmeyi tümüyle sağlıyor. Sağlık sistemi böylece tümüyle özelleşiyor.

Sağlığın sadece parası olanın ulaşabileceği bir sistem haline getiriliyor olduğu her fırsatta söylendi. Yakın zamanda katkı payları, ilaç kısıtlamaları ile birlikte yaşamın kendisinde vücut buldu.

Burjuvazinin saldırıları bu denli yoğunlaşarak artarken, sağlığın belli başlı örgütleri SES ve TTB, süreci yeterince anlatamadıkları gibi kitlesel ve güçlü eylemleri sonuç alıcı eylemlere dönüştüremediler. KESK'in içindeki tüm sendikalarda olduğu gibi SES'te de kurumsallaşma, fiili mücadele hattının terk edilmesi, sahte sendika yasasının kabullenilmesi dolayısıyla devletin kurduğu sendikalarla arasındaki mesafenin azalması kitlelerde güvensizlik yarattı. Hızla üye tabanı eriyen SES, kimi işyerlerinde yetkisini bile kaybetti. Bu süreç kan kaybıyla girdi. Hukuki mücadelelerle kendisini sınırlayan tüm sendikalar gibi süreci geriden izledi. Saldırı karşısında protestoların ötesine geçemedi. Kendi gündemini dayatamaz hale geldi.

Bugün yıkımla birlikte sadece sağlık çalışanlarının değil aynı zamanda sağlık hizmetini alması gerekenlerin de önünde yaşamsal bir mücadele var. Tüm sağlık merkezlerinde taşeron, kadrolu, 4B'li gibi burjuvazinin yarattığı yapay ayrımları bir

kenara atarak, her kesimin kendisini temsil edeceği işyeri komitelerini oluşturarak yapılan bombardımanlarına ve geçici, kısa vadeli çıkarlarla gözleri boyanan kesimlere ulaşan bir örgütlenme ağı oluşturmak zorundayız.

SES'in ve TTB'nin dar mesleksel sınırlamalarla kendisini sınırlayan, seçimlere indeksli, sendikalarımızı kurum olarak gören ve bunu korumayı yasal sınırlılıklarda arayan zihniyetten kurtulması gerek. Saldırıları zaten tehdit ve baskı altında olan mesleğimizin bağımsızlığını, iş yaşamımızı ve gelecek güvencemizi tamamen ortadan kaldırmaya yöneliktir. Bugünkü mücadele hem sağlıkçıları açısından hem de sağlık hizmetini alanlar açısından ölüm kalım mücadelesidir.

Bugün saldırılar tamamen sağlık sisteminin son darbelerini alacağı konusunda bize kesin bilgiler veriyor. Kadrolu sayısı hızla eriyerek çoğunluk olma özelliğini yitirdi. Taşeron mücadelesi tüm sağlık alanında yükselmeye başladı. Özelde SES olmak üzere sahte sendika yasasıyla kendisini "Kamu Çalışanları" ile sınırlayan KESK'in bütün sendikaları şimdi bir seçimle karşı karşıyalar. Ya 1990'ların başında olduğu gibi fiili mücadeleyle tıkanmış olan yollarını açıp geçecekler ya da yasalarda rötüşler yapmaya çalışırken büyük saldırıların altında kalacaklar. □

SAĞLIK EMEKLİLERİ KÖLE DEĞİLDİR

25 Ağustos günü, sağlık emekçileri, yürürlüğe konmaya çalışılan haftada 45 saatlik iş gününü protesto ettiler. Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nden sağlık emekçileri de, saat 16.00'da Başhekimlik önünde toplanarak eylem yaptılar.

"12 Eylül Darbe Ürünü Olan 9 Saat Çalışmaya Hayır" pankartı açan sağlıkçılar, bir süre sorunlarını anlatan konuşmalarla oturma eylemi yaptıktan sonra, basın açıklaması yaptılar.

12 Eylül sonrası sadece sağlık emekçilerinin haftalık çalışma saatlerinin 45, günlük çalışma saatlerinin ise 9 olduğunu, tüm kamu emekçilerinin ise haftalık 40, günlük 8 saat olduğuna dikkat çeken sağlıkçılar; bunun uygulamada "8 saat kesintisiz çalışma" olarak uygulanmakta olduğunu ve 08.00-16.00 olarak uygulandığını söylediler.

Sağlıkta özelleştirme artınca yasadaki 45 saat anımsanarak mesainin buna göre artırılmasının ardından, Tam Gün Yasasının çıkarılmasıyla yeni bir şey gibi günlük mesai saatlerinin 8 saate indirileceğini müjdeleyen Sağlık Bakanlığı ve Müsteşarlığı, bir genelge daha çıkararak bunu yeniden günlük 9 saate çıkarmıştı. "Yasaların genelgelerden üstün olduğu"nu dile getiren sağlık emekçileri, bakanlık ve müsteşarlığın kendilerine "saat 12.00 ile 14.00 arası öğle yemeği ve istirahat" için "iş yerinden ayrılmamak ve çağrıldığında gelmek kaydıyla" izin verdiğini söylüyorlar ve "Sağlık

Bakanlığı, yataklı tedavi kurumlarında personelin işini bir saat boyunca terk edemeyeceğini; acilde, ameliyathanede, yeni doğan yoğun bakımda, koroner yoğun bakımda çalışan bir doktorun ya da hemşirenin, ya da doğum sancısı çeken onlarca gebenin bulunduğu salonda çalışan bir ebenin bırakın bir saat, istirahat etmeyi, yemeğe dahi gidemediklerini bilmez mi" diye soruyorlar?

Çıkarılan bu genelge ile kendilerine angarya çalışma dayatıldığını ve bunu asla kabul etmeyeceklerini söyleyen sağlık emekçileri, daha önce öğle yemeklerini kesip kendilerine para ile yemek satmaya kalkan bakanlığa, eylemleriyle geri adım attıklarını hatırlatarak, aynı şekilde ısrarlı eylemlerini sürdürerek buna izin vermeyeceklerini söylüyorlar.

Sağlık emekçileri, ayrıca bu 9 saatlik mesaiyi denetlemek için kendilerine hem kart bastıran, hem imza attıran, hem de başhekimliğe güvenmeyerek bu imzaları Sağlık Bakanlığı'na fakslatan zihniyeti de protesto ediyorlar. "Biz çok çalışıyoruz, hem de sizin istediğiniz-

den de çok, çünkü halk için çalışıyoruz" diyorlar.

1 Eylül'den itibaren bu genelgeyi değil yasayı uygulayacaklarını belirten sağlıkçılar, 1 Eylül'den itibaren "8 saatlik iş günü"ne uya-caklarını, saat 16.00'da toplu olarak kart basıp çıkış yapacaklarını duyuruyorlar ve "Kim ne derse desin bizler, tüm sağlık çalışanları olarak fazla çalıştırma ve angaryaya karşı mücadelede birlik olacağız. Bakanlık kendi yarasını uygulayınca kadar eylemlerimizi sürdüreceğiz" ve "8 saatlik hakkımızı bugünden itibaren uygulamaya koyuyoruz" diyorlar.

Sağlık emekçileri, eylem sırasında sık sık "Köle Değil Sağlıkçımız", "AKP Yasası Al Başına Çal", "Sözleşmeli Köle Olmayacağız", "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Güvenli Ortamda Güvenceli Çalışma", "Genelge Değil Yasa Uygulansın", "Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganları attılar. Saatler 16.30'u gösterirken eylemi sonlandıran emekçiler, dağılarak mesailerini de sonlandırdılar. □

9 SAATLİK İŞ GÜNÜ PROTESTO EDİLİYOR

Sağlık emekçileri, hükümetin "Sağlıkta Dönüşüm Projesi" adı altında uygulamaya başladığı 9 saatlik iş gününü protesto etti.

Haftalık iş saatleri 40 saat olan sağlık emekçileri, yeni gelecek yasayla günde 9 saat çalıştırılarak, çalışma koşullarında sosyal davranışlarından mahrum edilmek isteniyor.

Sağlık emekçileri 25 Ağustos günü, Şişli Etfal Hastanesi konferans salonu önünde merdivenlerinde oturma eylemi yaparak, "Sağlıkta Dönüşüm Projesi"ni protesto ettiler. Eylemde; "9 Saatlik Genelge Geri Çekilsin" pankartı açılarak, "8 Saatlik Mesai Uygulansın", "Angarya Çalışmaya Hayır", "Köle Değil Emekçiyiz" sloganlarını attılar.

Şişli Ses Şube temsilcisi yaptığı basın açıklamasında; "Şu an Türkiye genelinde aynı anda protesto ediliyor. AKP hükümeti 'Sağlıkta Dönüşüm Programı' adı altında kamu sağlık hizmetlerinde bir dizi uygulama hayata geçirdi, geçirmeye devam ediyor. Bugün görülüyor ki hükümet; sağlığı piyasanın acımasız koşullarına terk ederek, kamunun sağlık hizmeti sunumundan çekilerek, alanı uluslararası sermaye tekelleri için karlı bir pazar haline getirerek, toplumsal itirazlara kulak tıkayarak ve diğer ülkelerdeki olumsuz denemelere gözünü kapatarak adım adım ilerlemektedir" dedi.

Taleplerini sıralayan sağlık emekçileri 8 saatlik mesailerinin uygulanmasını, taşeron, sözleşmeli, güvencesiz çalışmaya son verilmesini, paran kadar sağlık politikalarına karşı, toplu sözleşme ve grev haklarının gasbına karşı eylemlerini sürdüreceklerini belirtti. □

SAĞLIKTA TAM GÜN ANGARYA

Sağlıkta tam gün yasası tüm varolan yasanında gerisinde sözde sağlıkta iyileştirmeler çalışan emekçilerin sırtına daha fazla yük getirdi.

Vakıf Gureba Eğitim ve Araştırma Hastanesi çalışanları yaptıkları basın açıklamasında “tam gün yasası ile birlikte sağlık işkolunda mesai saatlerinin haftalık 45 saatten 40 saate indirilmesi yasallaştırılmıştır. Sağlık Bakanlığı Anayasa mahkemesinin ve Danıştay’ın kararlarından sonra, yayınladığı genelgeyle intikamını sağlık çalışanlarından alma yoluna gitmiştir.

Sağlık Bakanlığı yargı kararlarını hiçe saymaya, fiili olarak uygulamamaya çalışıyor.

Bunun anlamı şudur tam gün yasası varolan 8 saatin yerine genelgeyle 9 saat çalışmayı dayatıyor” dendi. Çalışma şartlarının nasıl ağırlaştırıldığını anlatan emekçiler, “Yasanın kabulü sonrası birçok maddenin yürürlük tarihi altı ay, bir yıl sonra olarak belirlenmişken, radyoloji çalışanlarının çalışma saatlerinin arttırılması, yönetmeliğe uygun koşulların hazırlanmasına dahi imkan tanımadan hemen yürürlüğe girmiştir. Radyasyonla çalışan sağlık emekçileri açısından; çalışma ortamında yeterli iş güvenliği önlemlerinin bulunmaması, çalıştıkları sürede standartların çok üstünde hizmet üretmekle fazla miktarda radyasyona maruz bırakılmaları büyük bir risk teşkil etmektedir. Radyolojide çalışanlar dünya genelinde günlük 15-20 arası film çekilirken bizde ise günlük 200-250 arası röntgen çekimi

yapılmaktadır bu sağlık çalışanlarını ciddi anlamda radyasyona maruz bırakmaktadır. Radyasyon öldürür vitamin değildir.

Sağlık Bakanlığı ve sendikaların ‘sağlık emekçilerine müjde, çalışma sürelerini 40 saate indiriyoruz’ söylemi, sağlık bakanlığı genelgesi ile yalanlanmıştır. Bizler anayasada angarya suçtur ve biz bu suçu işlemeyeceğiz ve aynı eskiden beri olduğu gibi yine günlük 8 saat çalışmaya devam edeceğiz” dediler. □

ÇAPA’da Sınıf Dayanışması

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi’nin yemekhane ihalesini alan Damgacıoğulları taşeron şirket yemekhanede çalışan 13 işçiyi işten çıkardı. Parça parça işten atılan işçiler hastane önünde eylemde kalmayı düşünüyorlar. Çeşitli baskılar ve oyunlarla işten atılan işçiler Çapa Hastanesi önünde eylem yaptılar. SES Aksaray Şubesi, Taşeron İşçileri Dayanışma Ve Yardımlaşma Derneği, TEZ- KOOP- İş Sendikası 5 Nolu Şubesi ve Eğitimsen 6 Nolu şubelerinin, hastane önünde bir araya gelerek işten atılan 13 işçinin yanında oldular.

Açıklamalarda taşeronlaşma ve son dönemde emekçilerin yaşamlarına yapılan saldırılara dikkat çekildi. SES Aksaray Şube Başkanı, “Bugün Türkiye’de yaşanan hukuksuzluklardan birinde, işten çıkartılan arkadaşlarımızın yanında olmaya, işten çıkaran taşeron firmayı protesto etmeye geldik. Taşeron şirketler işçilerin haklarını vermiyor; taşeron şirketler işçileri bütün haklarından yoksun çalıştırıyor; taşeron şirketler işçileri işten atılıyor; Damgacıoğulları şirketi hastanede aldığı yemek ihalesinde, yemeklerde yeterli gıda ve besinlerden kaçırıyor ve bazen hastalara ve personele dahi bile yemek veremeyebiliyor. Taşeron çalış-

ma köleliktir; taşeronlaşma yasaklanmalı ve çalışan işçilerle masaya oturulmalı hakları tanınmalıdır.” SES, referandumla ilgili şunları söyledi: “Hükümet demokratikleşmeden bahsediyor; işçiler en basit haklarını kullanamazken, yasadışı taşeron şirketleri neden yasaklamıyorsun, neden bir avuç zengine göz yumuluyor biz emekçilere gelince yasal haklarımız bile tanınmıyor; bu anayasa kimin için yapıldığı burada da somutlanmıştır.”

Tez Koop İş Şube Başkanı da, “hükümet diyor ki artık işçiler iki sendikaya üye olabilecekler; bizleri kimse aptal zannetmesin; işçiler memurlar bir sendikaya üye olamıyorken iki sendikaya nasıl üye olunacak? Bir sendikaya üye oldukları için nasıl işten çıkarıldıklarını, baskılar kurulduğunu görüyoruz biliyoruz. Burada arkadaşlarımızın uğradığı hukuksuzluğun karşısında olacağız.” dedi. Prof. Dr. Zeki Kılıçaslan, yaşanan adaletsizliğe vurgu yaparak, taşeronlaşma insanlar için nasıl bir cehenneme geldiğine vurgu yaptı atılan işçilerin yanında olacağını söyledi.

İşten atılan işçiler adına basın açıklamasını okuyan Güzide Atacan şunları söyledi: “aşçı ve aşçı yardımcısı olarak çalışan arkadaşlarımız, SGK primlerinin maaşları oranında ödenmesini, maaşının bir kısmının elden ödenmesine son verilerek, tamamının banka hesabına yatırılmasını istedikleri için, baskı ve yıldırımaya kalkıştılar. Bir işçi ayrılmaya zorlandı, beş işçi ise yasadışı biçimde işten atıldı. Onlara desteğe giden diğer katlarda görevli arkadaşlarımız basın açıklamasına katıldıkları görülerek 7 işçinin işine son verildi.” İşten atılan işçiler içeride çalışma koşullarından bahsettiler. Açıklama şöyle devam etti; “Günlük 12 saat çalışmaktayız. Taşeron şirket; yıllardır yıllık izinlerimizi gasp etmiştir. Yol ücretlerini vermemektedir. Mesai ücretlerimiz tam verilmektedir. Verilen maaşlar üzerinde SGK primleri yatmamakta, bu yolla hem vergi kaçakçılığı hem de haksız kazanç elde etmektedir. Bizlerin resmi ve dini bayramlarda çalışmaktadır. Taşeron şirket tüm haklarımızı gasp etmekte ve haksız kazanç elde etmektedir. ... Birleşmeli ve sorunlar karşısında ortak mücadele vermeliyiz!” Eylem atılan “Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz”, “Atılan İşçiler Geri Alınsın”, “Taşeron Çalışma Yasaklasın” sloganlarıyla sona erdi. □

KESK TOPLU GÖRÜŞMELERE KARŞI SOKAKTA

“Biz hükümetin hiçbir dayatmasını kabul etmeyeceğiz ve sokağa çıkıp mücadeleyi yükselteceğiz... Görüşmeler sırasında ve sonrasında hükümet yanlısı, devlet yanlısı, güdümlü sendikalar aynı tutumlarını tekrarlamışlardır...”

Kamu emekçileri, 15 Ağustos günü hükümetle Toplu Görüşmeler'e başladı. KESK, Kamu Emekçileri Sendikası, her yıl olduğu gibi, bu yıl da Toplu Görüşmeler'in hukuka aykırı olduğu ve kamu emekçileri ile de Toplu Sözleşme masasına oturulması gerektiğini dile getirdi. Bu görüşmelerden olumsuz sonuç çıkması üzerine KESK, 18 Ağustos günü durumu protesto etmek için görüşmelerden çekildi. KESK, protesto için pek çok ilde eylemler düzenledi.

Bakırköy Özgürlük Meydanı

KESK, İstanbul'da da 18 Ağustos günü saat 18.00'de Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda bir eylem yaptı. “Toplu Sözleşme Hemen Şimdi” yazan pankartın arkasında toplanan kamu emekçileri, taleplerinin yazılı olduğu dövizler de taşıyordu. Meydan'dan Bakırköy AKP binasına yürüyen emekçiler, yol boyunca sloganlar attılar ve propaganda yaptılar. Toplu sözleşme haklarını istediklerini anlatan emekçiler, sorunlarına da değindiler. Referandum'da “Evet” çıksın sonra konuşalım tarzı bir yaklaşımın da kabul edilemeyeceğini söylediler.

Emekçiler yol boyunca “AKP Yasası Al Başına Çal”, “Gün Gelecek Devran Dönecek AKP Halka Hesap Verecek”, “Ne 4B Ne 4C, Toplu Sözleşme”, “Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız”, “Sadaka Değil Toplu Sözleşme”,

“Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız” sloganlarını attılar.

AKP önüne ulaşan emekçiler, “Daha önce sendikalarınızı kuramazsınız dediler, kurduk. Mühürlediler, mühürleri söktük. Grev yapamazsınız dediler, yaptık. 25 Kasım ve 26 Mayıs'ta hayatı durdurduk. Şimdi Toplu Sözleşme yapamazsınız diyorlar. Referandum sonucu ne olursa olsun Toplu Sözleşmeden kaçamazsınız. Masanın diğer tarafına oturacaksınız. Anlaşamazsak Grev hakkımızı kullanacağız” dediler.

Temel taleplerinin Toplu Sözleşme olduğunu ifade eden KESK'li emekçiler, ekonomik, çalışma yaşamına dair ve demokratikleşmeye dair taleplerini de sıraladıktan sonra eylemi sonlandırdılar.

Kadıköy Altıyol

Hükümet ve Kamu Emekçileri Konfederasyonlarının sürdürdüğü toplu görüşmelerin 3. gününde KESK İstanbul Şubeler Platformu üyeleri, Kadıköy Altıyol'da oturma eylemi yaptılar.

KESK'liler, diğer konfederasyonları eleştirerek, “bulduğu her fırsata emekçilerin haklarına el uzatan, sendikal mücadeleye alerjisi olan hükümet ile üyelerinin haklarını korumaktan aciz sendikalar topluca görüşüyorlar” dediler. Oturma eyleminde sivil polislerin ve iki çevik kuvvet aracının olması dikkat çekti.

Eylemde KESK üyeleri sık sık “Devlet Güdümlü Sendika Olmayacağız”, “Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız”, “Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız”, “Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır” sloganları attı.

Oturma eyleminden sonra basına açıklama yapan BES 3. Şube Başkanı ve dönem sözcüsü Ahmet Acar; “yapılan görüşmelerde kamu emekçilerinin oyuna kimsenin ipotek koyma hakkı yoktur. Hükümetin şantajına boyun eğmeyeceğiz. Biz görüşmelere katılan her iki konfederasyonu temsil ettikleri kitlenin çıkarlarını korumaya davet ediyoruz; konfederasyonlar görüşmeleri terk etmelidirler. Kamu emekçileri mücadelelerini sürdüreceklerdir. İş yerlerinde, alanlarda mücadeleyi yükselteceğiz ve kurduğunuz bu emek karşıtı yapı dağılana kadar, çocuklarımıza onurlu bir gelecek verme kavgasını sürdüreceğiz” dedi. Daha sonra taleplerin açıklanmasından sonra oturma eylemi sona erdi.

Ankara'da Yürüyüş

18 Ağustos günü toplu sözleşme noktasında tikanan görüşmelerde KESK Başkanı Sami Evren'in toplantı masasını terk etmesi üzerine, KESK Ankara Şubeler Platformu saat 18:00 sularında Mithatpaşa Köprüsü altında toplanarak AKP İl Merkez Binası'na yürüyüş düzenledi. “Toplu Sözleşme Hemen Şimdi” yazan pankartın arkasında yürüyen emekçiler yol boyunca “AKP Yasasını İstemiyoruz”, “Hak Verilmez Alınır, Zafer Sokakta Kazanılır”, “Zafer Direnen Emekçinin Olacak”, “Toplu Sözleşme Hakkımız Söke Söke Alırız” sloganlarını attılar. Güzergah boyunca ve AKP Binası çevresindeki yoğun güvenlik önlemleri dikkat çekiciydi. AKP İl Merkez Binası'na gelen KESK'li emekçiler adına Emirali Şimşek şunlara değindi:

“Biz hükümetin hiçbir dayatmasını kabul etmeyeceğiz ve sokağa çıkıp mücadeleyi yükselteceğiz... Görüşmeler sırasında ve sonrasında hükümet yanlısı, devlet yanlısı, güdümlü sendikalar aynı tutumlarını tekrarlamışlardır... Buradan tüm sendikalara, tüm kamu emekçilerine sesleniyorum: Gelin, birlikte sokaklara çıkalım! Direnelim! AKP'yi bu oyundan vazgeçirelim. Türkiye'yi demokratikleştirmek istiyorsak, emeği özgürleştirmek istiyorsak, bunun yolu sokaktır, mücadeledir! Son olarak, mücadeleye devam, diyorum.”

Basın açıklamasının ardından Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda AYÖP'lü öğretmenlerin gözaltına alınmasını protesto eden kitle dağıldı.

Mücadele Birliği/Ankara

KIPA İŞÇİSİ MÜCADELESİNE DEVAM EDİYOR

Bizler emeğimizle yaşamamızda var olan her türlü aracı gereci alınterimizle üretiyoruz. Bizler oturduğunuz koltukları, üstünüzdeki giysileri, ayağınızdaki ayakkabıları, kafanızdaki saç kadar işçilikle, emekle var ediyoruz. Tarlada, bağda, bahçede emek üreterek mahsülleri yetiştiriyoruz, sofralarınızda tükettiğiniz her şeyi bizler yani işçi sınıfı yapıyor.

11 Ağustos Çarşamba günü Tesco Kipa patronunun çoğunluk tespitine yapmış olduğu itirazın ardından, kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla Kuşadası Kipa Mağazası önünde basın açıklaması yapıldı. Tez Koop İş Ege Bölge Şube Genel Sekreteri Gürsel DOĞRU tarafından yapılan basın açıklamasına, yüzlerce kişi katıldı.

Tesco Kipa İşçilerine, Tümtis ve UPS işçileri, Teksif Aydın ve İzmir şubeleri, Deri İş İzmir şubesi, Tek Gıda İş 7 No'lu şube, KESK Aydın, DİSK Söke, kimi siyasi partiler, Demokratik Kitle Örgütleri'nin yanı sıra Almanya, Fransa, İspanya, İngiltere, Venezuela, Dominik Cumhuriyeti, Ekvador, Finlandiya, Danimarka, Kolombiya, Brezilya, Yunanistan, Tunus, Suriye, Rusya, Lübnan, Azerbaycan, Filistin, Meksika Ve Küba'dan Dünya Genç İşçiler Buluşması için Selçuk'ta bulunan ve dünyanın 20 farklı ülkesinden ülkemize gelen Dünya Genç İşçileri de basın açıklamasına destek verdi. Ayrıca eyleme destek veren Almanya Sol Parti Milletvekili Özlem Alev Demirel, Almanya Demokratik İşçi Dernekleri Derneği Yöneticisi Yusuf As, Yunanistan Yeni Sol Bakış Hareketi (NAP) Yöneticisi Kostas Vourekas ve Türk-İş 3. Bölge Temsilci Yardımcısı Tuncay Kireçkaya'da ayrı ayrı söz alarak Tesco Kipa işverenini "işçilerin örgütlülük ve toplu sözleşme hakkına saygı"ya davet ettiler.

Coşku içinde basın açıklamasını bekleyen işçiler sık sık slogan atarak tepkilerini gösterdiler. Çevrede bulunan insanlar ise basın açıklamasına alkışlarla destek verdiler. Eylemde Tek-Gıda-İş sendikası Ege Bölge Şube Genel Sekreteri Gürsel Köse kısa bir konuşma yaptı. Köse konuşmasında kısaca şunlara değindi: "O 78 günlük onurlu mücadele sonucu bizlere bu gücü vermiştir. Tekel nasıl ki devlete 4/C için geri adım attırmıştır, bizler de Tesco Kipa'ya

geri adım attıracağız. Bizlerin yasal hakkı olan sendikalaşma ve grevi demokratik yollarla gerçekleştireceğiz. Bizim sınıf gücümüzü hafife almamalıdır Kipa. Bizler demokratik hakkımız olan TİS istiyoruz. Bunu hiç kimse engellemeyebilir".

Eylemde katılımcı ülkelerin bayrakları açılırken Tümtis sendikasına üye oldukları için işten atılan ve eylemlerinin 100'lü günlerinde olan UPS işçileri de selamlandı. Saat 19.00'da başlayan basın açıklamasını Tez Koop İş Genel Başkanı Gürsel DOĞRU yaptı: "Sendikamızın toplu sözleşme yetkisine yapılan bu itiraz ve hemen arakasından diyalog çağrımıza yönelik sergilenen kayıtsızlık, UNI Küresel Sendikası'na ve Tesco İttifakı'na, Türk-İş'e, Sendikamıza ve üyelerimize yönelik açık bir meydan okumadır. Bu nedenle bizler bugün, Kuşadası mağazası önünde "Sendikal Haklara Saygı" kampanyasının ilk adımını atıyoruz. Bu kampanya, Türkiye'deki Tesco Kipa mağazalarının önünde sırasıyla yapılacak olan kitlesel basın açıklamalarıyla devam edecektir. Bu sorunu uluslararası bir sorun haline dönüştüreceğiz." "Sendikal Haklara Saygı" kampanyası hakkında da bilgi veren Doğru konuşmasını "Tesco Kipa işçilerinin sendikal hakları tanınana ve yapılan itiraz geri çekilene kadar mücadelemiz devam edecek. Zafer, bizlere inanan, bizimle olan, baskılara karşı taviz vermeyen ve direnen onurlu Kipa işçilerinin olacaktır." sözleriyle tamamladı.

Eylemde "Karaova Tansaş Sendikası İşyeridir İşyerimizin Kapatılmasına İtiraz Ediyoruz Tez Koop İş Sendikası Kuşadası Migros, Tansaş, Şok Temsilcileri" pankartı açılırken "Kipa'ya Sendika Halaylarla Girecek", "Ölmek Var Dönmek Yok", "Sendika Hakkımız Söke Söke Alırız", "Kipa Şaşırma Sabrımızı Taşırma", "İnadına Sendika İnadına Tez Koop İş",

"Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Asla Yalnız Yürümeyeceksin", "Ya Sendika Girecek Ya Kepenkler İnecek", "Kipa İşçisi Yalnız Değildir" sloganları atıldı. Eylem sırasında sık sık sloganlar atılıp halaylar çekildi. Bir metin hazırlayan Karaova Tanşas Çalışanları ve Aileleri metinde şunlara değindi:

"Bizler emeğimizle yaşamamızda var olan her türlü aracı gereci alınterimizle üretiyoruz. Bizler oturduğunuz koltukları, üstünüzdeki giysileri, ayağınızdaki ayakkabıları, kafanızdaki saç kadar işçilikle, emekle var ediyoruz. Tarlada, bağda, bahçede emek üreterek mahsülleri yetiştiriyoruz, sofralarınızda tükettiğiniz her şeyi bizler yani işçi sınıfı yapıyor. Ülkemizdeki işsizliği tüm siyasi gruplar dillendiriyor. Ancak çözüm bulmak için benim de bir programım var diyen yok. Ülkemizde sendikasız, güvencesiz çalışma hayatı almış başını gidiyor. En önemlisi kayıt dışı çalışmalar yani sigortasız çalıştırma.

Beldemizde de işsizlik yoğun, yazın sahil kenti olma avantajı ile 3-4 ay sezonda iş var sonrası malum, işsizlik diz boyu. Kuşadası gibi beyaz bacalı sanayiden sayılan yerler yani turizm ağırlıklı yerlerde yılın 12 ayı çalışma şansı bulmak hele sendikali ve sigortalı bir işte çalışmak bulunmaz bir şans. Şimdi belde-mizde Karaova'da açılan Tansaş burada Kuşadası'nda yaşayan vatandaşlarımıza bir şans oldu. 20 arkadaşımız yaz ve kış çalışma şansı buldu ancak halkçı belediyeçilik yaptığını iddia eden Esat başkan sendikali ve sigortalı, güvenceli bir işyerinde benim hemşerilerim nasıl çalışır diyerek bu iş yerini kapatıyor. Bizler buna itiraz ediyoruz". Yaklaşık 2.5 saat süren basın açıklamasında sloganlar hep bir ağızdan haykırıldıktan sonra basın açıklaması sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

BOYUN EĞMEYECEĞİZ

15 Ağustos'ta Ankara'da eyleme başlayan Ataması Yapılmayan Öğretmenler Platformu (AYÖP) saldırılar ve gözaltılar karşısında, protesto için basın açıklamaları yapıyor. İstanbul'da da 18 Ağustos'ta saat 18.00'de Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

"Gözaltılar, Baskılar Bizi Yıldıramaz" pankartı açarak toplanan AYÖP İstanbul, "Koşulsuz Atama İstiyoruz", "Kadrolu Olarak İş İstiyoruz", "Eşit İşe Eşit Ücret" dövizleri taşıdı.

"Bizleri sabahları çocuklarınızı okuluna bırakırken, işinize giderken yanından geçtiğiniz okulların bahçelerinde görüyorsunuz. Bizleri görüyorsunuz ama içinde sorunlarımızı bilmiyorsunuz. Okulun bahçesinde gördüğünüz tüm öğretmenlerin aynı işi yaptıklarından dolayı aynı koşullara sahip olduğunuzu zannediyorsunuz. Ama durum böyle değil artık. Okulun bahçesinde görmüş olduğunuz öğretmenlerin bir kısmı güvenceli çalışırken, bir kısmı da ya sözleşmeli ya da ücretli olarak çalışıyor. Bu bizim suçumuz değil" diyerek basın açıklamasına başlayan öğretmenler sık sık "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Gözaltılar Serbest Bırakılsın", "Koşulsuz Atama İstiyoruz" sloganları attılar.

Son iki yılda ataması yapılmadığı için güvencesiz çalışan 16 öğretmenin intihar ettiğini söyleyen öğretmenler, "Bu kader değildir" diyorlar. Yaşadıkları olumsuzlukların giderilmesi, atamalarının koşulsuz olarak yapılması talepleriyle 15 Ağustos'ta Ankara'ya gittiklerini ve Meclis'e yürümek istediklerini, izin verilmediğini, akabinde Abdi İpekçi Parkı'na gelinerek oturma eylemleri yaptıklarını anlatan AYÖP'lüler, 17 Ağustos akşamı polis saldırısına uğrayarak gözaltına alındıklarını ve 47 kişinin gece saatlerinde serbest bırakıldığını söylediler.

AYÖP'lüler, "Hak arama mücadelemizin bu şekilde saldırıya uğramasını, arkadaşlarımızın gözaltına alınmasını, sorunlarımızı gündem yapmaya ve çözüm bulunmasını istememizin önünün kesilmeye çalışılmasını kınıyoruz. Ancak boyun eğmeyeceğiz. Mücadelemiz, ataması yapılmayan tüm öğretmenlerin ataması koşulsuz yapılana kadar sürecek. Boyun eğmeyeceğiz" diyerek basın açıklamasını sonlandırdılar. Ardından, aynı yerde eylem yapan KESK'lilere destek vererek sloganlarla Bakırköy AKP önüne yürüdüler. □

İZMİR BTS EYLEM YAPTI

Birleşik Taşımacılık Sendikası 18 Ağustos tarihinde İzmir Alsancak Garı önünde demiryolu emekçilerinin maaşlarına Yüksek Planlama Kurulu'nca (YPK) yapılan müdahaleyi protesto etmek amacıyla bir basın açıklaması yapıldı.

"Direne direne kazanacağız" pankartının açıldığı eylemde "Direne direne kazanacağız", "Gün Gelecek, Devran Dönecek, AKP Halka Hesap Verecek", "Emekçiyiz Haklıyız, Kazanacağız", "Devlet Güdümlü Sendikaya Hayır" vb. sloganların atıldığı eylemde "Eşit İşe, Eşit Ücret" vurgusu yapıldı. Yapılan basın açıklamasında, "KİT'ler içinde en zor koşullarda hizmet ürettiği halde yine KİT'ler içinde en düşük ücret alan demiryolcuların beklentileri bir kez daha boşa çıkmıştır. 'Demiryollarının devlet politikası haline geldiği' söyleminin her ortamda dillendirildiği bir dönemde ne yazık ki demiryolculara üyev evlat muamelesinin süreceği Başbakan'ın aynı zamanda başkanlık yaptığı YPK kararı incelendiğinde bir kez daha ortaya konmuştur... Taleplerimiz karşılanmadığı ve demiryolcular mağduriyeti devam ettiği sürece Sendikamız tarafından 'Eşit işe, eşit ücret' talebimiz için her türlü mücadele ve girişimlerimiz sürecek olup eylem ve etkinliklerimiz artarak devam edecektir" denilen eylemde "Ya biz kazanacağız, ya biz kazanacağız" şiarıyla basın açıklaması sona erdirildi.

Mücadele Birliği/İzmir

AYÖP'lü Öğretmenlere Polis Saldırısı

3 gündür Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda eylem yapan AYÖP'lü öğretmenler 17 Ağustos Salı akşam saatlerinde polis tarafından saat 19:30'a kadar parkı terk etmeleri doğrultusunda uyarıldılar. Bunu kabul etmeyen öğretmenler oturma eylemine devam etti ve polise sloganlarla karşılık verdi. Bunun üzerine çevik kuvvet polisi, 50'ye yakın kişiyi sert bir saldırı ile gözaltına aldı.

Gözaltına alınanlar gece saatlerinde serbest bırakıldılar. Serbest bırakılmalarının ardından toplanan AYÖP'lüler ne yapacakları konusunda görüş alışverişlerini Ankara'da sürdürüyorlar.

Mücadele Birliği/Ankara

“ANAYASAL HAYALLER” İÇİN DEĞİL HALK İKTİDARI İÇİN MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM

AKP iktidarının gündeme getirdiği “anayasa değişikliği” için referanduma sayılı günler kaldı. Bunun aslında 12 Eylül Anayasası’nın halka yeniden onaylatılmak ve giderek devrimci kitle eylemlerine yönelik kitlelerin dikkatinin yeniden sandığa çekilmek istenmesinden öte bir anlamı olmadığı açık t

İşçiler, Emekçiler, Yoksul Halklarımız,

12 Eylül’de yapılacak referandumda “Evet” ya da “Hayır” seçeneklerinin ikisinden birine mahkum değilsiniz.

Burjuvazinin iki kesimi arasında süren “kayıkçı dövüşü”nde, iki taraftan birini tutmak zorunda değilsiniz.

Sizi “Anayasal Hayaller” peşinde koşturmak isteyenlere karşı Leninist Parti size başka bir yol öneriyor.

-Bütün tekelci işletmeleri, fabrikaları büyük sanayi kuruluşlarını zor alımı yoluyla kamulaştıracak,

-Bankalara el koyacak,

-Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkını derhal tanıyacak,

-Zindanları yıkıp tutsakları özgürleştirecek,

-Esnafın, zanaatkarın, küçük köylünün bankalara olan borçlarını silecek,

-Emekçi sınıfların sırtında yük olan bütün vergileri kaldırca-

cak,

-Emperyalistlerle olan tüm anlaşmaları yırtıp atacak ve emperyalistlere borç ödemelerini durduracak,

-Devletin bütün zor kurumlarını dağıtacak,

-Bütün İktidarı Emeye verecek

bir Geçici Devrim Hükümeti kurabilmek için devrim ve iktidar için mücadeleyi yükseltmeye çağırıyor.

İşçiler, Emekçiler, Yoksul Halklarımız,

Leninist Parti sizleri, 12 Eylül’de yapılacak referandumu BOYKOT etmeye, Halk İktidarı için mücadeleyi yükseltmeye çağırıyor.

Leninist Parti, kapitalizmin egemenliği koşullarında demokratik bir anayasa yapılamayacağını, yapılacak her anayasanın tekellerin gerici diktatörlüğüne hizmet edeceğini söylüyor.

Leninist Parti, sizleri “Anayasal Hayaller” için değil, devrim için mücadeleye çağırıyor. □

REFERANDUMU BOYKOT EDELİM DEVİRİM İÇİN SAVAŞALIM

PARTİ HER YERE

Leninist Partinin 21. kuruluş yıldönümünü anlatan bildiriler, yaygın bir dağıtımla işçi ve emekçilere ulaştırılmaya devam ediliyor.

Ölüm Orucunda ölümsüzleşen yoldaşımız Sibel Sürücü’nün mahallesinde, İkitelli’de 23 Ağustos günü, emekçilerin tek tek kapıları çalınarak, bildiriler ulaştırıldı. İkitelli’de öğleden sonra başlayan bildiri dağıtımında binlerce bildiri insanlara ulaştırılmış oldu.

24 Haziran günü sabah saat 07.00’de Mecidiyeköy’de metrobüs ve otobüs duraklarının çıkışlarında işlerine giden emekçilere ulaştırılan bildiriler, Bayramtepe ve Filistin mahallesinde de kapı kapı dolaşarak dağıtıldı. Burada yaşayan Kürt emekçiler bizleri iyi tanıyor. Bağırllarına basıyorlar, evlerine davet ediyorlar.

27 Ağustos günü Kadıköy İskelesi önünde yaptık dağıtımımızı. Kadıköy İskele önünde ve Meydanda saat 17.00’da başlayan bildiri dağıtımını, her iki noktada 2 saate yakın sürdürdük. □

ANTEP'TE DEVRİMCİ BOYKOT EYLEMİ

Mücadele Birliği Platformu'nun Antep'teki devrimci boykot çalışmaları devam ediyor. Geçen hafta gerçekleştirdiğimiz referandum panelinin ardından bu hafta da bir yürüyüş ile devrimci boykot düşüncelerini Antep emekçilerine duyurduk.

29 Ağustos 2010 Pazar günü saat 17.00'de gerçekleştirdiğimiz eyleme Kırkayak Parkı'nda toplanarak başladık. Toplanma yerine geldiğimizde pankartımızı açarak düzenli kortejimizi oluşturduk ve yürüyüşümüze başladık. Yürüyüş esnasında sık sık "Sandığa Gitme Devrim İçin Savaş", "Sandığa Gitme Çözüm Devrimde", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her şey Emegün Olacak", "İktidar Dışında Her şey Hiçbir Şeydir", "Referandumu Boykot Et Devrim İçin Savaş" sloganlarını gür bir şekilde haykırdık. Sık sık yapılan ajitasyon konuşmalarıyla da neden anayasa referandumunu boykot etmemiz gerektiği sözlü bir şekilde anlatıldı.

Sermaye sınıfının sanki başka bir seçenek yokmuş gibi evet ve hayır kısıkcı içerisine sokmaya çalıştığı emekçiler boykot seslerini duyduklarında adeta şaşkın bakışlarla bizleri izlediler. Fakat eylemi izleyen bir çok kişi üzerindeki şaşkınlığı atarak alkışlarla, zafer işaretleriyle bizleri selamladılar. Çevreden aldığımız destek gücümüze güç enerjimize enerji kattı.

Yürüyüş esnasında bir çok defa trafik kesilerek araçlar durduruldu. Eski Adliye önüne geldiğimizde ise polislerin müdahalesiyle karşılaştık. Yaptığımız eylemin izinsiz ve yasadışı olduğunu slogan atmamız gerektiğini belirten polislere temsilci arkadaşımız da basın açıklaması yapmak için izin almak gerek-

mediğini, istediğimiz yerde basın açıklaması yapabileceğimizi, slogan atacağımızı ve bunu da kimsenin engelleyemeyeceğini belirtti. Kısa bir tartışmanın ardından polisler geri çekilerek eylemi izlemekle yetindiler. Daha sonra ise basın açıklaması okundu.

Okunan basın açıklamasında sermaye sınıfının ve kapitalist sistemin derin bir kriz içerisinde olduğu, emekçi sınıflara ve Kürt halkına yönelik saldırıların her geçen gün arttığı, açlık, yoksulluk ve işsizliğin ciddi boyutlara ulaştığı ve sermayenin yönetememe krizinden ancak böylesi bir aldatmacayla kurtulmaya çalıştığı anlatıldı. Açıklama şöyle devam etti; "bütün yaşamsal sorunlarımızın kaynağı olan egemen güçlerin bu sorunlarımıza çözüm bulacaklarını düşünmek kapitalizmin özünü kavramamaktır. Biz biliyoruz ki kurtuluşumuz kendi kollarımızla gerçekleş-

cektir. Referandum ile gerçekleşecek olan 'özgürlük'ler, sermayenin daha fazla sömürebilme özgürlüğünden başka bir şey değildir. Yaşamsal sorunlarımız ancak bir devrimle, emegün iktidar olmasıyla çözülebilir. 'Demokratik anayasa' ancak o zaman ortaya konulabilir. Bu koşullarda ancak referandumu boykot politikası, özgürlük ve kurtuluşunun gerçek yolunu açacaktır." Demokratik halk iktidarı için mücadeleyi yükseltmek gerektiği de vurgulandıktan sonra "bütün iktidarın sermayenin elinden alınıp emegün iktidarının kurulması için, Kürt halkının kendi kaderini özgürce tayin edebilmesi için, zindanların yıkılıp tutsakların özgürleştirilmesi için emekçi halklarımızı referandumu boykot etmeye çağırıyoruz" denildi. Atılan sloganların ardından eylemimiz sona erdi.

Mücadele Birliği Platformu / Antep

BASKILARINIZ SÖKMEECEK!

Kendi yarattığı bataklığa gün be gün gömülen faşizm, yükselen devrim mücadelesini zayıflatmak adına bir çok baskı ve saldırı yöntemleri uygulamaktadır. İşçilere ve emekçilere, Kürt halkına, öğrencilere karşı yapılan saldırılar bu durumun örnekleridir. Faşizmin bildik yöntemlerinden biri de devrimcileri göz altına alarak onları tehditlerle korkutmak, yıldırma ve işbirliğine zorlamaktır. Geçtiğimiz günlerde de benzeri bir olay yaşandı.

16 Ağustos Pazartesi günü saat 11:00 sularında Şirinevler Meydanı'nda, devrimci bir öğrenci olan Gökmen Yurdakul sivil polisler tarafından gözaltına alındı. Kimlik kontrolü yapma bahanesiyle öne kesilip sivil bir araca bindirildikten sonra kendisine psikolojik baskı yapılarak işbirliği yapmaya zorlandı. Sorulan sorulara tavır koyarak karşılık veren Gökmen Yurdakul, yapılan gözaltının hukuk dışı olduğunu söyleyerek susma hakkını kullandı. Bunun üzerine amaçlarına ulaşamayan polisler, yaklaşık bir saatlik gözaltının ardından Gökmen Yurdakul'u serbest bıraktılar. □

İZMİR'DE YAZILAMA ÇALIŞMALARI

Mücadele Birliği Platformu'nun emekçi mahallelerdeki çalışmaları hızlı bir şekilde devam ediyor.

Emekçileri sandığa çekmeye çalışan sermayeye inat hem Leninist Parti'nin 21. Yılı'nı selamlamak, hem de boykota çağrı yapmak amacıyla İzmir'de Konak ilçesine bağlı Gültepe semtiyle Narlıdere ilçesindeki emekçi İnönü, Narbel ve Atatürk mahallelerinde yazılama çalışmaları yaptık. "Deniz, Yusuf, İnan Savaş Devam", "Referandumu Boykot Et, Devrim İçin Savaş", "UPS İşçisi Yalnız Değildir", "Denizlerin Yolunda Leninist Saflara" sloganlarının öne çıkartıldığı çalışmalarımız tüm hızıyla sürüyor.

İşçiler Birleşin, Devrim İçin Savaşın!
İzmir Mücadele Birliği Platformu

İZMİR KEMALPAŞA'DA HAMZABABA FESTİVALİ

Her sene Kemalpaşa'da Alevi Kültür Dernekleri'nin düzenlediği İzmir ve Ege bölgesinin her yerinden Alevi Derneklerinin katıldığı festival, bu sene Musa Eroğlu, Sabahat Akkiraz, Ozan Esrari'nin ve diğer yerel sanatçıların katılımıyla gerçekleştirildi. Hamzababa Köyü'nde 29 Ağustos günü gerçekleştirilen festivalde biz de Ayışığı Ekin Sanat Derneği olarak standımızla yer aldık.

Günümüz, pankartımızın ve standımızın yolu kapattığı gerekçesiyle bir gerginlikle başladı. Daha sonra gerginlik yerini ilgiye bıraktı. İki farklı yerde açtığımız standımızda Yeni Dönem Yayıncılık'tan çıkan "Devrimin Önsözü Deniz Gezmiş" adlı kitaba ilgi yoğundu. Referandum sürecinin de gündemde olmasından dolayı çalışmalarımız Boykot çağrısı ağırlıklıydı. Sabahat Akkiraz ve Musa Eroğlu'nun sahneye çıkması ile festival sona erdi □.

EMEĞE EZGİ YAZ KONSERLERİNDE

Emekçiler sermayenin dayattığı kültüre karşı kendi alternatif kültürlerini, kendi araçlarını yaratıyor, her yerde şenlikler festivaller bu karanlığı aydınlatacak yeni alanlar yaratılıyor. Emekçi Gazi mahallesinde yaz şenlikleri adlı 1 aylık sürecek bir etkinlik oluşturuldu hemen hergün bir sanatçı ve grubun yer aldığı şenlikte seslerini duyuruyor Gazinin sokaklarına.

28 Ağustos günü Ayışığı Sanat Merkezi bünyesinde çalışmalarını yürüten müzik grubu Emeğe Ezgide çalışmalarıyla yer aldı şen-

likte Emeğe Ezgi, yaklaşık 2 saat boyunca şenlik alanına gelen emekçi Gazi halkını ve gençleri coşturdu. Kendi parçalarını ve Gule, Dle Yaman gibi halk ezgilerini de seslendiren Emeğe Ezgi, konseri halaylarla bitirdiğinde, Gazi halkı alandan daha ayrılmıyor, devamını istiyordu.

Grup Emeğe Ezgi son aylarını sıkı biçimde albüm çalışmalarına ve konserlere ayırıyor. Grubun 18-19 Eylül'de Sarıgazi'de, 25 Eylül'de İzmir'de, Ekim ayında da Antep'te konserleri olacak. □

SOSYALİZM SAVAŞAN İŞÇİLERLE GELECEK

PARTİ BAYRAĞI HER YERE

İşçiler, Emekçiler;

Türkiye ve Kürdistan tarihi bir dönemden geçiyor. Emek ile sermaye, sömürenler ile sömürülenler, ezenler ile ezilenler arasındaki çelişkilerin, çatışmaların, çarpışmaların son derece keskinleştiği bir dönemden geçiyoruz.

Egemen sınıf olarak sermaye sınıfının, onun düzeninin, politik egemenlik aygıtlarının sert bir çatışma ve bunalım içinde oldukları bir dönemden geçiyoruz.

Tekeci kapitalist düzenin tarihinin en ağır bunalımını yaşadığı; sermaye sınıfının kendisiyle birlikte tüm toplumu uçuruma, bataklığa, yokoluşa sürüklediği bir dönemden geçiyoruz.

Bu, tarihin kırılma anıdır, tarihin dönüm noktasıdır. Tarihin bu kırılma anında insanlık ya daha ileri bir topluma, sınıfların, sömürünün olmadığı bir topluma geçiş yapacak ya da sömürücü toplumla birlikte tarihin karanlığına gömülecek.

Yaşamın kendisi size sadece acı dolu, yoksulluk, işsizlik, baskı ve sefalet koşullarını değil ama tüm bunlarla birlikte bunları size reva gören, sizi yaşamdan kovan, çocuklarınızı aç ve geleceksiz bırakan, sizi tarifsiz acılar içinde bırakan kapitalist sömürü düzeninden bir devrimle kurtulma koşullarını da sağlamıştır.

Evet, şimdi bu koşullara sahibiz. Şimdi tekeci kapitalist düzeni bir devrimle yıkmaya, Halk İktidarını kurmaya, bu iktidarın yürütme gücü olarak Geçici Devrim Hükümetini oluşturmaya sahibiz. Ama şimdi herkes, bütün politik parti ve hareketler size bu düzenden nasıl kurtulacağınızı değil de, bu düzenin yırtığını söküğünü nasıl yamayacağınızı; onu nasıl daha yaşanılır kılabileceğinizi gösteriyorlar.

Sadece bir parti size devrimin yolunu gösteriyor. Sadece bir parti size bu sömürü düzenini bir devrimle yıkmaya, onun yerine Halk İktidarını kurmaya çağırıyor.

Bu parti, 20. mücadele yılını geride bırakan, 21. mücadele yılına hazırlanan TKEP/Leninist'tir. Proletaryanın devrimci sınıf partisi olarak TKEP/Leninist, size kapitalist sömürü düzeninin sağını solunu onarma, yırtığını söküğünü yamama değil, onu yıkmaya yolunu gösteriyor.

İşçiler, Emekçiler, Kürt Halkı;

Tarihin akışı bize bu baskı, sömürü, zulüm düzeninden kurtulma koşullarını ne kadar çok sağlarsa politik öncünün rolü de o kadar çok önem kazanır.

Tarihin kırılma anında, dönüm noktasında politik öncünün önemi olağanüstü artar. Çünkü böyle dönemler karar anlarıdır ve karar anlarında politik öncünün işaret edeceği yol, bütün bir geleceğimizi belirleyecektir.

Tarihi boyunca size devrim yolunu gösteren TKEP/Leninist tarihin bu kırılma anında da size devrim ve Halk İktidarı hedefleri için savaşma çağırısı yapıyor. Çünkü gerçek ve kesin kurtuluşun tek yolu budur.

TKEP/Leninist'in program ve politikaları size gerçek kurtuluşun yolunu gösterdiği için yaşamsal önemdedir. Bu nedenle, bütün emekçilerin, bütün sömürülenlerin, bütün ezilenlerin parti bayrağı altında toplanmaları, partinin program ve politikaları etrafında kenetlenmeleri gerçek ve kesin kurtuluşun olmazsa olmaz koşuludur.

Bu nedenle, devrimci sınıf partisininin 21. mücadele yılında bir kez haykırıyoruz:

Parti Bayrağı Her Yere!

**TKEP/Leninist
Merkez Komitesi**

NOT: Elimize e-posta yoluyla ulaşan açıklamayı güncelliği ve haber niteliği dolayısıyla yayımlıyoruz.